

Bijbelvertelling: Hagar en Ismaël in de woestijn

Abraham is al heel vroeg opgestaan. Hij wil alles klaar maken voor het vertrek van Hagar en Ismaël. Brood en water zullen ze hard nodig hebben op de reis. Als alles klaar is, nemen ze afscheid van elkaar. Abraham legt de kruik met water op de schouder van Hagar. Dat is wel héél belangrijk in zo'n warm land. Zonder brood gaat het wel een poosje, maar zonder water kun je in de woestijn niet lang leven. Dan kust Abraham Hagar en zijn zoon voor het laatst. Nu gaan ze weg. Waar naar toe,? Dat weten ze nog niet. Ze zullen wel zien. De zon staat heel hoog aan de hemel. Hagar en Ismaël zijn al een hele poos onderweg. Telkens staan ze even stil om een beetje water te drinken. Het is ook zo vreselijk warm in de woestijn van Ber-Seba. De hete zonnestrallen branden op het strand en op hun hoofden. O, wat is het vreselijk warm. Hagar wil heel zuinig zijn op het water, stel je voor dat het nog lang duurt eer ze water vinden. In de woestijn kun je het niet lang uithouden zonder water. Verder dwalen ze, steeds verder. Hagar speurt naar water. Haar ogen doen pijn van het kijken. En telkens is daar de stem van Ismaël: "Moeder geef me alstublieft nog een beetje water, ik heb zo'n dorst." Dan zegt moeder: "Jongen, laten we nog even wachten, straks is ál het water op. Wat moeten we dan beginnen? Maar als ze weer een klein eindje gelopen hebben, begint Ismaël weer te vragen: "Moeder, geef me nog één slokje, ik kan haast niet meer." Dan kijkt Moeder heel bezorgd naar de watervoorraad. O, het wordt steeds minder, nog een paar slokjes dan is alles op. Toch giet ze haar zoon een heel klein slokje tussen de lippen, heel voorzichtig. Geen druppeltje mag verloren gaan. En dan tuurt ze maar weer in de verte. O, zag ze nu maar wat. Kom jongen, probeer nu nog een stukje te lopen. We moeten water vinden. Moeder wordt steeds banger. Het water is nu bijna helemaal op. Nog één slokje. Dat bewaart ze voor haar jongen. Kom jongen, we MOETEN verder, water...water o, water, anders sterven we van dorst. En dan o, dan komen die grote boze vogels. Vogels, die dode mensen en beesten

opeten. Dat zijn de gieren, die zoeken naar mensen en beesten die het niet uit konden houden in de woestijn. Moeder geef me nog één slokje, ik kan niet meer. Hagar kijkt naar haar zoon die naast haar strompelt. Er zijn kleine scheurtjes in zijn lippen gekomen van de droogte. Z'n anders zo heldere ogen staan zo moe en wanhopig. Ze zegt: "Toe nou, jongen, laten we nog een klein stukje proberen te lopen. Zie je daar in de verte die struiken? Daar krijg je het laatste slokje. Boven hun hoofden brandt maar steeds de gloeiende zon. Ze zijn nog niet eens bij de bosjes als Ismaël weer stil staat. Toe, Moeder, geef me toch wat drinken. Ismaël kan bijna niet meer praten van de dorst. Gulzig drinkt hij het laatste slokje op. Nu is alles op. Het laatste druppeltje wordt opgelikt. Dan gaan ze weer verder. Ze hebben nog maar een klein eindje gelopen, dan o, dan valt Ismaël in het hete zand, hij kan niet meer. Nu is alles voorbij. Ismaël moet sterven. Hagar is óók moe. Met haar laatste krachten tilt ze haar jongen op en draagt hem onder de struiken. Onder de struiken is het óók warm, maar de stralen van de brandende zon zijn een beetje getemperd. Haar jongen kreunt en hijgt. Moeder kan het niet aanhoren. Ze kan haar stervende jongen niet aankijken. Ze loopt een eindje bij hem vandaan en gaat zitten. Haar moede hoofd legt ze in haar handen. Tranen stromen over haar wangen. Haar moede schouders schokken op en neer. Moeder huilt om haar stervend en kreunend kind. Zou dan niemand horen naar deze Moeder en haar kind?

Toch wel. De Heere in de hemel heeft óók de kreunende jongen gehoord. De Heere wil niet dat Ismaël van dorst sterft. De Heere heeft aan Abraham beloofd dat Hij Ismaël zal zegenen en tot een groot volk maken. Daarom komt er een stem uit de hemel, die vraagt: "Wat scheelt er toch aan Hagar? Wees maar niet lang. God heeft de stem van de jongen gehoord. Sta op, Hagar, neem de jongen maar bij de arm; Ik zal hem tot een groot volk maken. Dan opent God de ogen van Hagar zodat zij een water-put ziet. Water, o, dat heerlijke water. Een grote blijdschap komt in het hart van Hagar. De Heere is goed voor hen. Vlug staat ze op en rent naar

de waterput. De kruik gaat helemaal vol. Nu zal spoedig het klagelijk gekreun van Ismaël voorbij zijn. Ze zet de waterkruik aan z'n lippen en giet het koele water naar binnen. Wat zal dát gesmaakt hebben. Ismaël knapt weer helemaal op. Het lijkt wel of de Heere hem heeft laten voelen: Ja, jongen, je kunt wel eens spotten met je kleine broertje, maar als Ik je niet help is het zo afgelopen met je.

Maar de Heere liet Ismaël niet aan zijn lot over. Nee, de Heere was met hem. Ismaël werd een grote sterke jager die geweldig schieten kon met de pijl en boog. Voorlopig gingen ze wonen in de woestijn Paan. Moeder Hagar zoekt ook een vrouw voor haar zoon. Die vrouw komt ook uit Egypte, net als Hagar. Zo kwam het toch allemaal nog goed. Moeder en zoon zullen vaak nog eens terug gedacht hebben aan die vreselijke tocht in de woestijn. Zo heeft de Heere Zijn belofte aan Abraham vervuld en ook Ismaël gezegend. Maar de Heere Jezus zal éénmaal niet uit Ismaël geboren worden. Nee, de Heere heeft Izak verkoren om stamvader te worden van het volk waar de Heere Jezus uit geboren is. Ook nu nog is het volk van Ismaël een groot en talrijk volk. En wat nog groter is? Velen behoren nu tot het volk Abrahams. Dat zijn die Ismaëlieten die geloven in de God van Abraham, Izak, en Jakob. Dat is het grote wonder van Gods genade. Wat zijn we gelukkig als we die God mogen kennen en vrezen. Dan zijn we echte Joden en Israëlieten.

tot de volgende keer kinderen.

-oOo-

D.C.O.

Oplossing van de puzzel in het juni-nummer

OPENT UWEN MOND.

1: ONO 2: PARA 3: EFRON 4: NAAMAN 5: TERTIUS
6: UITLANDS 7: WOLKKOLOM 8: EIKENDAL 9: NAHALAL
10: MARTHA 11: OMEGA 12: NEBO 13: DAN

-oOo-

Nieuwe puzzel: Als je deze puzzel goed oplost zie je dat alle gevraagde woorden met de zelfde letter beginnen. Doe je best.

... : vrouw van Lamech.
 .... : één van de kleine profeten.
 ..... : rivier in Syrië.
 ..... : broer van Joab.
 ..... : vrouw van David.
 ..... : priester.
 ..... : spelonk.
 ..... : zoon van David.
 ..... : zoon van Aäron.
 ..... : zoon van Manasse.
 ... : koning van Juda.

-oOo-

Levende woorden

71. Lieve lezer, het is alleen de genade Gods die het tot stand brengt. Als men kinderen heeft die in de wegen des Heeren gaan, mag men wel uitroepen: "Wie onderscheidt mij van zovelen"? Of wat hebt gij, dat gij niet ontvangen hebt? In huisgezinnen, die op Gods Woord gegrond zijn komen vaak allerlei stormen en onweders voor, zodat men wel eens radeloos wordt en zegt: "Zou dat bij de andere broeders en zusters ook voorvallen, of zijn zulke helse ontmoetingen alleen mijn deel? Of er dan twee of meer kinderen zijn, aan kruis ontbreekt het nooit in een op 's Heeren Woord gegrond huis. Hoe menige, menige dag breekt ... aan, waarop het schijnt alsof op een waarlijke vrome huisvader of huismoeder, de gehele hel los komt stormen, maar dan gaat die storm ook weer snel liggen, en de Heere, de Trouwe God Israëls zendt Zijn Engel in huis, die dan alles weer terecht brengt wat de duivel bedorven had.

H.F.K.

72. Helaas, wij zijn niet bekwaam onszelf te helpen, zelfs niet om een goede gedachte te denken, of een beproeving te weerstaan, maar onze bekwaamheid is uit God.

B.

73. De goddelozen willen wel gaarne van alles een kruis maken, wat hun door God ter straf wordt toegonden, maar het is die naam niet waard, het is niets dan een ezelsroede. -oOo-

Bijbelvertelling: Het Offer

Het is alweer een hele tijd geleden, dat Abraham Hagar en Ismaël wegstuurde. Dat was wel moeilijk voor Abraham geweest. Gelukkig dat hij z'n lieve Izak had. Izak is ook al 15 jaar oud. Abraham begint al heel wat gemak van z'n grote zoon te krijgen. Als ze er samen op uittrekken vertelt Abraham alles over de schapen en het land. Hij vertelt ook van God de Almachtige, Die hem riep uit Ur. Zo is er blijdschap in de tent van Abraham en Sara om alles wat de Heere gedaan heeft.

Maar dan, op een dag, gebeurt er iets héél wonderlijks. De Heere spreekt weer tot Abraham. Ja, dat is wel meer gebeurd dat de Heere tot Abraham sprak, maar deze keer is het héél bijzonder. Daar komt een stem van de hemel die roept: „Abraham." Hier ben ik zegt Abraham. Dan zegt de Heere: „Neem nu uw zoon, uw enige, waar je zoveel van houdt, en ga naar het land Moria, daar moet je Izak, op één van de bergen aan Mij tot een brandoffer offeren. Ontzettend, dat betekent dat

8

° NAAR ISINGS °
△

Abraham zijn enig kind moet slachten en verbranden. O nee, nee, nee, dat kan toch niet? Izak moet toch blijven leven? De Heere heeft toch beloofd dat ook Izak gezegend zal zijn? O nee, dat niet, dát is te erg. Ja, de heidenen die de Heere niet kenden, die deden dat wel, die offerden hun arme kinderen aan hun afgoden. Maar dat kan hier toch niet? Dat kan de Heere toch nooit willen? Abraham staat doodstil. Nog klinken de woorden in zijn oren. Ja, hij heeft het goed gehoord: Offer uw zoon, geef hem aan Mij, uw enige, geef hem aan Mij. Nu gaat Abraham naar huis. Hij zal het heus wel niet tegen Sara gezegd hebben. O Sara, je moest het eens weten. En Abraham? Wat zal hij gaan doen? Zal hij dan heus zijn enige zoon gaan slachten?

Luister, Abraham staat s'morgens heel vroeg op. Twee jonge knechten moeten hem helpen. De ezel wordt opgetuigd. Abraham neemt de bijl en hakt wat hout. Een potje met vuur moet ook mee. Kijk daar komt Izak ook al aan. Hij weet nog niet wat er gaat gebeuren. Izak denkt: Ik mag met Vader mee. We gaan een offer brengen aan de Heere onze God. Als alles klaar is nemen ze afscheid van Sara. Moeder zwaait haar man en jongen hartelijk uit. Tot ziens. Daar gaan ze dan, op weg naar de plaats die de Heere gezegd heeft. Het is nog een hele reis. Abraham loopt in gedachten verzonken naast zijn zoon. Waar denkt Abraham aan? O, hij denkt aan alles. Alles vliegt hem door het hoofd. Maar telkens komt het weer in z'n hart: Heere, U hebt het gezegd, U wilt mijn zoon hebben, U krijgt hem van mij. U bent ook machtig om mij mijn zoon terug te geven. U kunt uit de as van mijn verbrände kind een Izak maken. De duivel zal wel tegen Abraham gezegd hebben: Niet doen, Abraham, niet luisteren, dat kan de Heere nooit aan je vragen, God kan zoiets niet willen. Als de duivel echter merkt dat Abraham naar de Heere blijft luisteren, neemt hij weer de vlucht. Die gemene duivel zal het liefst alle kinderen in de hel willen hebben, maar dat zal niet gaan.

Op de derde dag van hun reis kijkt Abraham omhoog en ziet één van de bergen van Moria. Onmiddellijk voelt hij: Dit is de plaats waar we moeten zijn. Halt, mannen. Abraham zegt tegen de knechten: „Blijven jullie hier maar wachten tot WIJ weer TERUGKOMEN. Wij gaan nu eerst bidden. Abraham toch, hoe weet je dat jullie allebei weer terugkomen? Straks ben je maar alleen, dan is Izak nog maar een beetje as. Nee, duivel, mijn God is machtiger dan vuur en as. Hij zal mij met mijn zoon weerbrengen.

Zie, daar klimmen ze samen omhoog. Izak draagt het hout. Abraham neemt de pot met vuur. Het is stil om hen heen. Hier en daar springt een konijntje schichtig weg onder de dorre struiken. Dan opeens denkt Izak: Wat dom, nu hebben we het belangrijkste vergeten. Vader, Vader. Wat is er jongen? O Vader, wat zijn we dom geweest. We hebben hout en vuur, maar waar is het LAM? Daar zal de Heere voor zorgen, mijn zoon, zegt Abraham. Eindelijk hebben ze een goed plaatsje gevonden. Vader en zoon zoeken nu stenen en bouwen een stevig altaar. Als dat klaar is, leggen ze het hout, keurig gekruist op de stenen tafel. En dan, o, dan neemt Abraham zijn zoon bij de arm en legt hem boven op het hout. De ogen van Izak worden groot van verbazing. Stil maar, jongen, zegt Abraham, de Heere zal het alles met jou in orde maken. Vader moet dit doen. De Heere heeft het tegen hem gezegd. Dan bindt Abraham zijn zoon vast op het hout. Stil maar, jongen, wees niet bang. De Heere leeft. O, kijk, daar komt het scherpe slachtmes te voorschijn. Abraham zal het goed doen. In één keer zal hij de hals van zijn kind doorsnijden, dan zal hij het vuur aansteken. Z'n arm gaat omhoog, in Gods Naam, God is machtig.

ABRAHAM...ABRAHAM... plotseling klinkt een stem van de hemel. Het is de STEM van de Heere Jezus. Abraham hoort de stem. Het mes is in zijn hand, maar het staat stil. Abraham klinkt de stem, slacht je jongen niet. Het is genoeg. Nu heb Ik gezien dat je Mij gelooft en dat je je enige zoon aan Mij hebt gegeven. Stil, Abraham, niet verder gaan, het is genoeg.

Nu hoort, Abraham gekraak achter zich in de struiken. Hij kijkt om en ziet een ram die met z'n horens in de struiken verward zit. Vlug maakt Abraham z'n zoon los. Dan rennen ze naar de struiken en pakken de ram bij de horens. Samen brengen ze het beest bij het altaar en slachten het. Een ram in de plaats van Izak. Daar staan ze, Vader en Zoon. Rookwolken kringelen omhoog. De vlammen verteren het beest. Abraham lacht en huilt. Hij zegt: „Zie je, mijn zoon, de HEERE ZORGT ERVOOR, HIJ MAAKT ALLES IN ORDE; wat kijken ze nu blij, ze gaan zingen van blijdschap:

Gezegend zij de grote Koning,

Die tot ons komt in 's Heeren Naam.

Weer komt een stem van de hemel: „Abraham, Ik zweer het je, Ik zal je zegenen, ook je kinderen, je hebt naar Mijn Stem geluisterd, je bent gehoorzaam geweest. Nu gaan Vader en zoon weer naar beneden. De knechten staan nog steeds te wachten. Stilletjes kijken ze naar het gezicht van hun oude meester. Wat zou er toch gebeurd zijn? De meester en z'n zoon kijken zo blij.

Waarom zijn ze toch zo blij? Wel, kinderen, Abraham heeft gezien dat wij allemaal geslacht moeten worden. Maar hij heeft ook gezien dat de Heere genadig is. Eénmaal zal de Zoon van God komen en zeggen: „Vader slacht Mij maar, Ik wil op de plaats van Izak liggen. Toen de Heere Jezus aan het kruis hing kwam er geen stem van de hemel die zei dat het genoeg was. Toen ging het mes niet meer terug. Het mes ging door het hart van de Heere Jezus. O, toen riep dat allerliefste Kind: „Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?\" Toen liet de hemelse Vader Zijn eigen Kind sterven. Ook voor Abraham, Izak en Jakob. Wij vragen aan de Heere: „Heere, verbrandt mij niet, maar leer mij in U geloven opdat ik de dood niet zien zal, amen.

Zo de Heere wil, tot de volgende keer. D.C.O.

-oOo-

OPLOSSING VAN DE PUZZEL IN HET JULI NUMMER.

1.ADA 2.AMOS 3.ABANA 4.ABISAI 5.ABIGAIL 6.ABJATHAR
7.ADULLAM 8.ADONIA 9.ABIHU 10.AMON 11.ASA

Al de gevraagde woorden beginnen met de zelfde letter.

Nieuwe puzzel:

1. .... : koning van de Meden en de Perzen.
2. .... : stam in Israël.
3. .... : één van Davids helden.
4. .... : apostel.
5. .... : vrouw.
6. .... : koning van Juda.
7. .... : schoondochter van Naomi.
8. .... : hoofstad van het latere Assyrische
9. .... : hofmeester van Achab. (rijk
10. .... : zoon van Jonathan.
11. .... : vader van David.
12. .... : koning van Juda.
13. .... : zoon van Jozef.

de beginletters van de gevraagde woorden vormen een bijbelboek. Doe je best.

-oOo-

Rubriek: Levende woorden.

. Ik heb ook ondervonden, dat uit al het donderen met de Wet, niets anders voortkomt dan een Kains berouw en een Judas bekering; en dat de harten, door benauwdheid, als tussen twee schroeven wordt gesteld, zodat er van de leer des troostes niets in dezelve kan ingaan, noch enige waarachtige verzuchting kan uitgaan; Gods barmhartigheid in Christus doet het hart versmelten; maar Gods rechtvaardigheid in de Wet doet het hart inkrimpen. Ik weet dat velen hierover van andere gevoelens zijn; doch dit is mijn gevoelen. Sinai droogt de springbron van zieletranen op, maar Sion doet ze ongeforceerd en ongedwongen druipen. De Zon der Gerechtigheid ont-dooit, maar Mozes is als de koude uit het Noorden, die alles bevriest en verstijft. Comrie.

. Zodra Gods Aangezicht van ons afgewend wordt, volgt ontmoeting, bezwijken, verduistering des verstands, radeloosheid, zodat wij in het donkere rond-tasten en overal zoeken of wij zouden kunnen ontvluchten. Wanneer dus de Heere het licht van Zijn Aangezicht tot ons wendt, zodat Hij ons verhoort, zo worden onze ogen weer verlicht en is overal overvloedig raad te vinden. LUTHER

Bijbelvertelling: Moeders dood.

Moeders en Vaders blijven niet altijd op aarde. Oude mensen moeten sterven en kinderen kunnen ook sterven. Eénmaal komt het ogenblik dat we afscheid moeten nemen. Dan horen we de stem van Vader en Moeder alleen nog in gedachten. De stoel van Moeder blijft dan leeg. Haar plekje bij het raam is verlaten. We zien de brei-
pen niet meer in haar gerimpelde handen. Niet alle Moeders worden oud. Soms sterft een Moeder als de kinderen nog klein zijn. Wat een verdriet voor zulke kinderen. Dan komt Moeder niet meer om de kindertjes toe te dekken in bed. Wat een verdriet als Moeder er niet meer is. Op deze grote wereld word er iedere nacht -
stilletjes om Moeder? Kindertjes liggen dan als verdrietige hoopjes onder de dekens weggekropen. Als ze in slaap vallen dromen ze dat Moeder er weer is. In hun dromen vluchten ze naar Moeder toe. Maar als ze wakker worden is Moeders plaatsje nog leeg. Als oude mannen en vrouwen gaan sterven, roepen ze soms nog om Moeder. Kinderen een goede Moeder is een geschenk van de Heere. We mogen wel aan de Heere vragen: Heere, wil Moeder alstublieft bewaren.

Wat is het toch stil in de tent van Sara? Abraham en Izak maken zo weinig mogelijk lawaai. Daar, in een schemerig hoekje van de tent ligt Moeder Sara. Haar mooie gezichtje is nu oud en bleek. Abraham en Izak kijken vol liefde naar hun lieve Sara. Zo nu en dan maakt Abraham Sara's lippen een beetje nat. Dan slaat Sara haar moede ogen wel eens op, en ziet haar man en zoon vriendelijk aan. O ja, Izak is al een man geworden, maar hij is óók Sara's kind gebleven. Toch zijn Abraham en Izak niet alleen bedroefd. Nee, Sara gaat naar de Heere in de hemel. Sara is vaak blij geweest, maar er was ook veel verdriet. Nu is haar levensreis bijna voorbij, en dan, o. dan is Sara altijd blij. Ze gaat naar de Heere in de hemel. Straks zal ze ook de Heere Jezus zien. De Heere Jezus zal ook voor haar zonden betalen. O, wat een gelukkige Moeders, de Moeders die naar de hemel gaan. Nooit zullen ze verdriet hebben. Stil, daar stopt de adem van Sara, één zuchtje nog... dan niets meer.   ,,,(gehuild)

De engelen uit de hemel staan al klaar. Die brengen de ziel van Sara naar de Heere. Maar dat zien Abraham en Izak niet. Ze zien alleen het dode lichaam van hun Sara. Kijk, dikke tranen rollen over Izak's wangen. Z'n schouders schokken op en neer. Er kreunt iets uit zijn hart: Moeder, lieve Moeder toch. Ook Abraham huilt mee. Hij denkt terug. O, wat hebben ze samen een heleboel beleefd. Samen zijn ze op reis gegaan naar het onbekende land. Samen hebben ze alles gedeeld. Samen zijn ze jong geweest en samen zijn ze oud geworden. Lieve Sara, fluistert Abraham, ik kan je zo moeilijk missen.

Dan staat Abraham op, hij moet weer verder. Sara kan hier niet blijven liggen. Hij moet er op, uit om een graf te zoeken voor het lichaam van zijn Sara. Ja, de Heere had hem wel het hele land beloofd, maar hij heeft er nog niets van. Abraham gaat naar de zonen van Heth. Van hen wil hij een stuk land kopen. Op dat stuk land is ook een spelonk, de spelonk van Machpéla. In die spelonk zou hij zo graag zijn Sara begraven. De zonen van Heth zijn echte sjacheraars. Voor een héél hoge prijs verkopen ze de spelonk aan Abraham, met het land. Zo heeft Abraham dan een stukje grond in het beloofde land gekocht. Dat is z'n eerste eigen grond, een graf. Als ze Sara heel netjes hebben ingewikkeld in linnen doeken, dragen ze haar naar de spelonk. Nu zal de tent van Sara leeg blijven, ook al zal Abraham later weer trouwen. Sara is niet meer op aarde. Met een grote steen sluiten Abraham en Izak de ingang van de spelonk toe. Straks komt de Heere op de wolken van de hemel. Een engel zal op de bazuin blazen. Dan klinkt de Stem: "Komt uit, gij levenden en gij doden, komt ten oordeel!" Dan zullen alle Vaders en Moeders en kinderen weer opstaan. Ook Sara en Abraham en Izak en Jakob. De Heere Jezus heeft het zelf gezegd. Daarom zal het ook zeker gebeuren. Dan zal er voor de kinderen van de Here geen dood meer zijn. Er zullen ook geen tranen meer worden geschreid. In de hemel bij de Heere zal het altijd feest zijn. Hoe gelukkig zijn de Moeders en de Vaders en de kinderen die dáár ~~oogen~~ mogen komen. D.C.O.

Oplossing van de puzzel in het augustus-nummer.

1. DARIUS 2. EFFRAIM 3. URIA 4. THOMAS 5. ESTHER.
6. REHABEAM 7. ORPA 8. NINEVE 9. OBADJA 10. MEFIBOSETH
11. ISAI 12. UZZIA 13. MANASSE.

De beginletters vormen het Bijbelboek
Deuteronomium.

Nieuwe puzzel.

1. ... : Vader van Hofni en Pinehas.
2. ... : Vrouw van Jakob.
3. .... : Zoon van Jozef.
4. .... : Man van Safira.
5. .... : Vader van Johannes.
6. .... : Broer van Mozes.
7. .... : Vrouw van Boaz.

de beginletters van deze puzzel vormen de naam van
een zoon van Aäron.

Deze puzzel werd ingezonden door Karin van Iersel,
Marconistraat 25, Hilversum. Wie volgt?

Rubriek: Levende woorden.

76. Hetzelfde Woord is de grondslag, waardoor het
geloof geschraagd en ondersteund wordt, en wanneer
het daarvan afwijkt, stort het ineen. Neem dus het
Woord weg, en er zal geen geloof meer overblijven.
(Calvijn.)

77. De duivel is bang voor het Woord Gods; hij kan
het niet bijten, zijn tanden gaan er los van staan.
(Luther.)

78. Als men verstaat dat men niet maar een mensen-
wet, maar Gods Wet heeft overtreden, welk een heer-
lijke troost brengt dan de blijde boodschap van het
Evangelie. En al worden wij ook door muggen, vliegen
en allerlei ongedierte gekweld, nl. duivel, wereld
en eigen vlees, wij behoeven niet te vrezen.
(Luther.)

79. De muziek is een schone, heerlijke gave Gods, de
schoönste naast de theologie. Ik zou mijn muziek niet
om wat ter wereld ook, willen prijsgeven.
(Luther.)

Bijbelvertelling: Rebekka, de dochter van Bethuël.

Hier op aarde liggen de verdrietige gebeurtenissen vaak héél dicht bij de blijde dingen in ons leven. Sara is begraven en Abraham kijkt bezorgd naar zijn zoon Izak. Je kunt aan het gezicht van Izak wel zien dat hij nog heel verdrietig is om zijn Moeder.

Abraham denkt: Mijn zoon moest een vrouw hebben die hem zou kunnen troosten. Dan was hij ook niet zo alleen. Maar, waar moet er zo gauw een vrouw vandaan komen? O ja, er zijn vrouwen genoeg in Kanaän. Dat is de moeilijkheid niet. Abraham hoeft maar te knikken en er wordt hem wel een meisje voor zijn zoon gepresenteerd. Toch wil Abraham dat niet. De meisjes van Kanaän zijn vreeselijk Goddeloos. Ze lachen om de God van Abraham. Daarom wil Abraham niet dat zijn zoon met een meisje uit Kanaän trouwt.

Wat nu? Kijk, daar staan twee mannen heel ernstig met elkaar te spreken. Als we dichterbij komen zien we Abraham met zijn oude knecht. Het is een knecht waar Abraham veel van houdt. Een knecht die ook in de God van Abraham gelooft. Hoor, Abraham zegt tegen zijn oude knecht: „Jij moet voor mijn zoon Izak een vrouw gaan zoeken in het land waar we vroeger geweest zijn. Daar woont nog familie van mij. Zoek daar een meisje voor mijn zoon Izak. En de Heere is onze getuige, je moet me beloven dat je geen meisje uit de Kanaänieten meebrengt.”

O, wat is dat een moeilijke opdracht voor de oude knecht. Hij zegt: „Maar als dan dat meisje uit uw familie mij niet wil volgen?” Als ze eens zegt: „Laat de zoon van uw heer maar hierheen komen, wat dan?” Moet ik uw zoon dan laten gaan naar het land waar u uitgetrokken bent? Nee, beslist niet, zegt Abraham, dat nooit. De Heere heeft mij uit dat land en mijns Vaders huis doen vertrekken. De Heere heeft mij ook beloofd dat Hij aan mijn kinderen dit land zal geven. Abraham klopt zijn oude knecht op de schouder en zegt: „De Heere gaat met je mee hoor, de Heere zal zorgen dat alles in orde komt. En als die vrouw niet mee zou willen, kun jij er ook niets aan doen.” Nu is de oude knecht tevreden; de Heere gaat ook mee.

Alles wordt voor de lange reis in orde gemaakt. De kamelen worden bepakt en bezakt met brood en water. Ook krijgt de knecht een tas vol gouden sieraden mee. Dat zijn de geschenken voor het meisje dat de lange reis zal aandurven naar een onbekende man. Na een heel lange reis komt de oude knecht met zijn karavaan eindelijk in de buurt van een stad. Het is de stad Haran, waar Abraham eens woonde. Bij een waterput, in de buurt van de stad, laat de oude knecht de karavaan stilstaan. Hiet bij deze put komen de meisjes altijd water-putten. Dan buigt de oude knecht z'n knieën voor de God van Abraham, Die ook zijn God is. De oude knecht bidt. Hij zegt: „Heere, ik sta hiet aan de waterput. Laat mij nu toch het meisje ontmoeten die de vrouw mag worden van Abrahams zoon. Heere als ik dan aan een meisje zal vragen: „Geef mij toch wat te drinken, als dat meisje dan zal zeggen: „Drink maar, ik zal ook de kamelen laten drinken, laat dat de vrouw worden voor Uw knecht Izak, laat mij het daaraan weten.”

Als de oude knecht z'n ogen open doet, ziet hij reeds een meisje aankomen. Ze laat haar kruik vollopen in de waterput. Als het meisje met de volle kruik weer boven komt vraagt de oude knecht: „Geef mij toch wat te drinken?” Onmiddellijk laat ze de kruik van haar hoofd glijden en geeft de oude knecht te drinken. Als de oude knecht genoeg gedronken heeft zegt ze: „Ik zal ook uw kamelen water geven.” Bevend staat de oude knecht toe te zien hoe het knappe meisje de drinkbak voor het vee vol giet. Er lijkt geen einde aan te komen. Tien kamelen kunnen ook heel wat water drinken. De oude knecht begint steeds duidelijker te beseffen dat de Heere hem verhoord heeft. De oude knecht haalt nu de tas met de kostbare sieraden. Hij haalt er een prachtige ring en twee armbanden uit, alles van het beste goud. Als het meisje eindelijk klaar is, stapt hij op haar toe en doet haar de mooie ring en armbanden om. Het meisje krijgt er een kleur van. Wat wil deze oude man van haar? Dan vraagt de oude man naar haar familie en of er nog een plaatsje is voor hem en de beesten. Het meisje zegt: „Ik ben de

dochter van Bethuël en ik heet Rebekka. Mijn Grootvader is Nahor en wij wonen in Haran. Jullie kunnen allemaal bij ons logeren. Er is plaats genoeg."

Dan rent Rebekkanaar huis. Ze wil het grote nieuws direkt vertellen. Trots kijkt ze naar de mooie glinsterende armbanden die ze gekregen heeft van de oude man. Ze vergeet helemaal te wachten op het gezelschap bij de put. Dát moet ze thuis vertellen. O, wat is het allemaal toch wonderlijk. Waarom doet die oude man dat toch allemaal. Als Rebekka heel hard naar huis loopt om het grote nieuws te vertellen, buigt de oude knecht z'n hoofd voor de Heere God. Tranen lopen over zijn gezicht. Hij looft en prijst de Heere, de God van Abraham, Die zo goed voor hen is. Ze zijn nog wel niet thuis, maar de oude knecht gelooft vast dat de Heere alles in orde zal maken. Wie had dát gedacht, dat hij no zò dicht bij de oude familie van Abraham terecht zou komen?

Dat heeft de Heere gedaan. De Heere, Die gezegd heeft: „Ken Mij in al uw wegen; en ik zal uw paden recht maken." Kinderen, daar in dat verre land buigt een oude knecht het hoofd en aanbidt de God van Abraham. Ik denk dat Abraham wel meer knechten heeft gehad die in de Heere geloofden. We zien daaruit dat de Heere groot is in zegeningen. Het verhaal is tè lang om in één keer te vertellen. De volgende keer hopen we te horen hoe alles verder ging.

Geen ijd'le zorg doe u van 't heilspoor dwalen;
Houd in uw weg het oog op God gericht,
Vertrouw op Hem, en d'uitkomst zal niet falen.

-oOo-

D.C.O.

OPLOSSING VAN DE PUZZEL IN HET SEPTEMBER-NUMMER.

1. Eli. 2. Lea. 3. Efraim. 4. Ananias.
5. Zacharias. 6. Aaron. 7. Ruth.

De beginletters van de gevraagde woorden vormen de naam ELEAZAR, een zoon van Aaron.

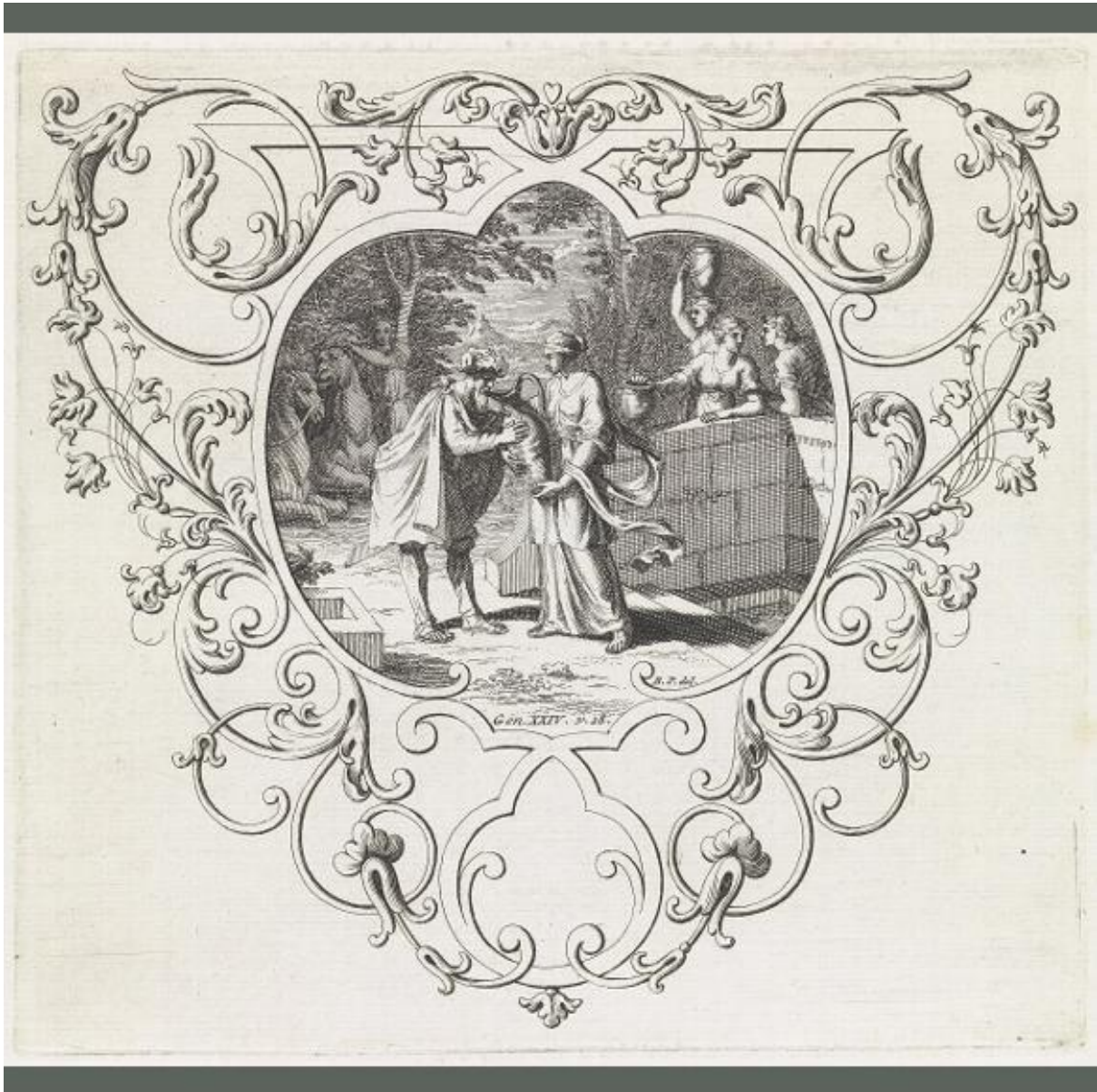
Nieuwe puzzel

de eerste letters van de gevraagde woorden vormen een woord dat in 15 op één volgende psalmen voorkomt.

- 1: ..... : oom van Jeremia. (Jer. 32.)
- 2: ..... : heuvel in Athene.
- 3: ..... : vroegere naam van Zedekia (2kon. 24)
- 4: ..... : profeet in het Oude Testament.
- 5: ..... : grensrivier tussen Moab en de Amorie-
ten. (Num. 21)
- 6: ..... : zoon van Sem. Vader van Selah. (Gen 10)
- 7: ..... : een purper-verkoopster.
- 8: ..... : profeet te Samaria. (2kron. 28)
- 9: ..... : één van de zeven diakenen. (Hand. 6)
- 10: ..... : kleinzoon van Aser. (gen. 46)

-o0o-

Rebekka geeft Eliëzer uit haar kruik te drinken bij de bron. Midden onder een verwijzing naar de Bijbeltekst in Gen. 24:18. - Picart, Bernard | 1683 - 1733 | prent

Bijbelvertelling Rebekka, de dochter van Bethuël.

Opgetogen komt Rebekka thuis. Ze vertelt wat er is gebeurd bij de waterput. Kijk eens wat ik gekregen heb, zegt ze. Vol bewondering kijken ze allemaal naar de mooie gouden ringen. O, die man bij de put moet wel een rijke meneerwezen. Wie geeft er anders zulke dure kado's? De ogen van broer Laban kijken begerig naar de gouden sieraden. Hij is wel een beetje jaloeers op zijn zus. Wat jammer dat hij niet bij de put was. Maar wacht eens, die man staat vast nog bij de put te wachten. Rebekka is helemaal vergeten om de klijne karavaan de weg te wijzen naar het huis van Bethuël. Heel vlug verlaat Laban zijn huis en spoedt zich naar de waterput. Stel je voor dat die man bij de put verdwenen is of dat een an-

Links op de voorgrond zitten Laban en Rebekka's moeder voor hun huis. Rechts staat Rebekka. In de achtergrond is Eliëzer tweemaal weergegeven.

der hem in huis genomen heeft. Laban zou zo dolgraag ook wat geschenken van de man bij de put willen hebben. Gelukkig, hij is er nog. Laban maakt een diepe buiging en stelt zich voor als de broer van Rebekka. Kom met mij mee, gezegende des Heeren, waarom zou je buiten staan. Alles heb ik al in orde gebracht, ook voor de kemelen. Zo nodigt Laban het gezelschap vriendelijk uit. Als ze eindelijk thuisgekomen zijn, wordt er direkt voor de kemelen gezorgd. Die zijn ook moe na z'on lange reis. De voeten van het gezelschap krijgen ook een beurt. Wat is dat lekker, alle stof spoelt er weer eens af. Dan komen er schalen met eten binnen. De mannen zullen vast wel honger hebben.

Maar dan zegt de oude knecht van Abraham: „Ik zal niet eten. Eerst wil ik mijn boodschap vertellen en het doel van de verre reis die wij gemaakt hebben.“ O, wat zijn ze nieuwsgierig, alle ogen zijn gericht op de oude man. Het moet wel iets belangrijks wezen wat hij gaat vertellen. Zó belangrijk, dat hij het eten er voor laat staan. Toen ging de oude knecht vertellen wat de Heere aan Abraham had gegeven; zegeningen van hemel en van aarde. Ook vertelt hij van het grote wonder wat er is gebeurd bij Abraham en Sara. De Heere schonk hun een zoon, toen ze al oud geworden waren. De zoon is nu al 40 jaar. Hij vertelt ook van het verdriet in de tent van Abraham. Abrahams vrouw, Sara is gestorven. Nu heeft ook Izak geen moeder meer. De mensen zitten stil te luisteren, terwijl de oude knecht vertelt. De knecht vertelt maar verder, totdat hij zegt: „Nu heb ik opdracht van mijn heer Abraham om een vrouw voor zijn zoon te zoeken.“ En dan horen ze de trouwe knecht vertellen wat er allemaal bij de put is gebeurd. Hoe hij aan de Heere heeft gevraagd om hem de vrouw aan te wijzen voor Izak, zijn jonge meester. Nu heeft de Heere zijn gebed verhoort, zegt de knecht, de Heere heeft mij gewezen op Rebekka. Ziezo het woord is er uit. Wat zijn ze nu allemaal verbaasd. Nóg klinken de ernstige woorden van de oude knecht in hun oren: De Heere heeft mij haar aangewezen. De oude knecht vraagt ook om een antwoord, zo spoedig mogelijk. Na enig beraad

geven Bethuël en Laban het antwoord, ze zeggen:
„De Heere heeft het zo bestuurd, wij kunnen geen
goed noch kwaad zeggen. Zie, Rebekka is hier, neem
haar en trek heen en geef haar aan de zoon van Uw
heer tot vrouw. Als de oude knecht dat hoort buigt
hij zijn knieën voor de Heere, zó blij is hij. Weer
gaat de koffer open. Er komen zilveren en gouden
sieraden voor de dag, ook hele mooie kleren. Die
zijn allemaal voor Rebekka. De meisjes van vroeger
wildten ook graag mooie spulletjes hebben, precies
als nu. De andere huisgenoten krijgen ook wat. Laban
is best tevreden met de komst van de oude knecht.

Toen gingen ze eten en drinken, ook de mannen die
de oude knecht bij zich had. Wat zal dat geweldige
gesmaakt hebben. Vrolijk en blij gaan ze eindelijk
naar bed. De Heere heeft alles in orde gemaakt.

Nauwelijks kwam de andere dag de zon boven de kim
te voorschijn, toen de oude knecht reeds uit de ve-
ren was. Hij wil zo spoedig mogelijk vertrekken naar
zijn heer Abraham. Maar dat vinden de andere familie-
leden van Rebekka wel wat overdreven. Ze zeggen:
„Laat de jonge dochter nog een dag of tien hier blij-
ven." De oude knecht schudt bedenkelijk het hoofd.
„Laat me toch gaan," zegt hij, de Heere heeft mij in
alles geholpen, waarom zou ik nu nog langer hier
blijven? Ja, zeggen ze, dan moet Rebekka zelf maar
beslissen. Rebekka wordt geroepen en nu vragen ze
haar zelf: „Wil je nu direkt al met deze man ver-
trekken?" Misschien hebben ze gedacht dat Rebekka
wel enige bedenkingen zou hebben. Dan vergissen ze
zich echter. Rebekka antwoordt: „Ik zal vertrekken."
Rebekka heeft het zeker allemaal aan de Heere verteld.
Het is geen kleinigheid om naar een man te gaan die
ze nog nooit gezien heeft. Zou het een aardige man
zijn? Maar Rebekka heeft gelooft dat het de wil des
Heeren is. Nu, de Heere kan en zal haar zeker een lie-
ve man geven. De Heere doet geen half werk. Hij kan
haar een goede Godvrezende man geven. Daarom is ze
bereid direkt te vertrekken. De oude knecht is blij
met dit kerdate besluit van Rebekka. Spoedig zijn
ze druk om alles voor de verre reis in orde te ma-

ken. Rebekka heeft al een hele uitzet. Ze heeft ook een paar slavinnen die mee gaan, om haar te helpen met het werk in het vreemde land. Eindelijk is alles bepakt en bezakt. Dan nemen ze afscheid van elkaar. De Vader van Rebekka spreekt de zegen uit voor zijn kind: „De Heere zegene je, kind. Cok Laban doet er een woordje bij. Hij zegt: „O, onze zuster, wordt gij tot duizenden millioenen! Laban denkt altijd aan duizenden en millioenen. Nog een laatste kus en omhelzing voor Moeder, dan gaan ze, opweg naar het vreemde land, naar de zoon van meester Abraham. De oude knecht heeft geen zorgen meer. Lustig zingen ze met elkaar: Geen geval, geen zorg, geen list. Oost noch west, noch zandwoestijn. Doet ons meer of minder zijn.

Dan, op een late avond, vindt de ontmoeting plaats. Izak is in het veld om te bidden. Hij zoekt daar in de eenzaamheid het Aangezicht van de Heere. Ook hij wacht in spanning op de dingen die komen zullen. Hij zou toch ook wel graag een lieve vrouw hebben. De Heere kan alles goed maken, dat gelooft Izak. En dan, op die late avond, daar ziet hij de kleine karavaan naderen. Ze zijn het, Izak ziet het duidelijk. Heel nieuwsgierig loopt hij de stoet tegemoet. Kijk, daar springt een meisje van de kameel en loopt op hem toe. Ze heeft een sluier om zich heen geslagen. Izak ziet alleen haar mooie ogen. Hij geeft haar een arm, en samen lopen ze naar de tent van vader Abraham. Abraham is ook héél blij. En Rebekka? Rebekka is blij, héél blij. Ze weet niet hoe het komt, maar ze voelt zich direkt helemaal op haar gemak bij Izak. Ze is ook niet bang voor hem. Cok heeft Rebekka gemerkt dat haar schoonvader Abraham een Godvrezende man is. Nee, ze dralen niet lang. Zo snel mogelijk trouwen ze met elkaar. Ze mogen de mooie tent van Moeder Sara. Ja, die is er niet meer bij. Izak zal vast veel vertellen over zijn Moeder aan Rebekka. Ze hebben véél van elkaar gehouden, die twee. Zóveel, dat het in de bijbel staat. Zij hadden elkaar lief. Het huwelijk van Izak en Rebekka was een gelukkig huwelijk. Er staan niet zoveel huwelijken in de bijbel, die zo gelukkig waren als het hu-

Ronde ruit met gebrandschilderde voorstelling van Abraham die het huwelijk van Izaäk en Rebekka inzegt. Het tafereel wordt gadeslagen door de zuster en de voedster van Rebekka.

weljk van Izak ten Rebekka. Zo wordt Izak weer blij, na de dood van zijn Moeder. En Abraham is óók blij. Dat heeft de Heere gedaan. Hij geeft een nieuw hart, maar hij kan ook een vrouw geven, en een huis, en nog véél meer.

-oOo-

D.C.O.

Oplossing van de puzzel in het Oktober nummer.

1: Hanameel 2:Areopagus 3:Mattanja 4:Maleachi
5: Arnon 6:Arfachsa 7:Lydda 8:Cded
9: Timon 10:Heber.
Het woord is Hammaäloth.

Nieuwe Puzzel.

1. letter
2. ... Man die door God beproefd werd
3. .... dichter van psalm 89.
4. .... zoon van Hilkia (jer. 29.)
5. .... Vader van Barak.
6. .... wetgeleerde (Tit. 3)
7. ... toren bij Jeruzalem (Neh. 3)
8. letter

Als je de puzzel goed oplost lees je op de kruisjeslijn van boven naar beneden een naam die betekend "God is genadig"

-oOo-

Rubriek Levende woorden:

84. Wie in geloof wandelt, zit niet met dobbelstenen, om hoog of laag te werpen, of iets goed of kwaad zal wezen; hij plukt de bloemen die zijn oog bevallen, hij gaat door de beemden, die zijn hart aantrekken. Zo wil het de Heere ook, Die zelf een kind voor ons geworden is. Hijzelf past onophoudelijk op zijn kinderen. H.F.K.

85. Met een enkel woord moeten wij ook nog opmerken dat de geringste zaak voldoende kan zijn, om ons te vernietigen, als God ons met Zijn hand niet ondersteunt. Calvijn.

-oOo-

Jakob en Esau

Jakob en Esau   Bijbelvertelling

Izak en Rebekka zijn heel wat jaartjes met elkaar getrouwd. Ze zijn héél gelukkig met elkaar. Toch is er ook een groot verdriet in hun leven. Wat scheelt er dan toch aan? Wel, er worden geen kinderen geboren bij Izak en Rebekka. Twintig jaren zijn ze nu al getrouwd en nog zijn er geen kinderen. Daar hebben ze samen veel verdriet om. De Heere had aan Abraham beloofd dat hij tot een groot volk zou worden, maar het lijkt er helemaal niet op. Izak vraagt vaak aan de Heere of ze ook kinderen mogen krijgen. Het lijkt wel of de Heere niet wil luisteren naar zijn gebed. Het gebeurde eens, dat Izak en Rebekka heel lang gesproken hadden over hun verdriet. Als ze uitgesproken zijn, knielen ze samen voor de Heere. O, hoor Izak eens smeken en roepen aan de God van Zijn vader Abraham. Izak en Rebekka weten nog wel hoe het met Abraham en Sara gegaan is. Ze weten wel, dat de Heere machtig is hen te horen en te verhoren. De Heere in de hemel hoort naar de stem

14 "het graf

van Izak en Rebekka. Hij gedenkt aan Zijn verbond, dat Hij met Abraham Zijn knecht gemaakt heeft. Niet lang na dit gebed, ontdekt Rebekka tot haar grote blijdschap, dat ze in verwachting is. Als ze met haar man samen is, fluistert ze: „Ik heb een héél mooi geheim, Izak.” Izak kijkt z'n vrouw verwondert aan, en zegt: „Vertel het eens gauw, Rebekka. Ik ben heel hieuwsgierig. Dan vertelt Rebekka het grote nieuws. Nu zijn ze samen blij. Alles is veranderd in de tent van Rebekka en Izak. Rebekka heeft het opeens druk gekregen. Alles moet in orde gebracht worden, voor het kindje dat ze verwachten. Rebekka voelt zich niet altijd even goed. Soms moet ze opeens even stil blijven staan van de pijn. Dan denkt Rebekka: Wat zou dat toch zijn? Ze vraagt aan de Heere om raad. Het antwoord laat niet lang op zich wachten. De Heere zegt tegen Rebekka: „Er zal een tweeling geboren worden Rebekka, twee jongens.” Uit die twee jongens zullen ook twee volken geboren worden. Het ene volk zal sterker zijn, dan het andere, en de meerdere zal de mindere dienen. Nu begrijpt Rebekka waarom ze soms z'n pijn heeft. De strijd tussen die twee kinderen is al begonnen. Maar ze weet ook, dat het jongste kind Gods grote zegen zal ontvangen. Hij zal het eerstgeboorterecht hebben. Uit hem zal éénmaal de Heere Jezus geboren worden. Wanneer Izak eenmaal zal sterven, zal het jongste kind het dubbele van de erfenis ontvangen. Eindelijk is de grote dag gekomen. Er worden twee jongetjes geboren, tweelingbroertjes. Ze lijken helemaal niet op elkaar. De oudste, die het eerst geboren wordt, is helemaal begroeid met haar, rossig haar, ze noemen hem Ezau. Daarna wordt de andere geboren, een heel gewone baby. Dit kind noemen ze Jakob. Daar liggen ze dan, heel dicht bij elkaar op de dikke deken. Het is moeilijk te geloven, dat deze twee broertjes zo met elkaar gaan strijden. En tóch heeft de Heere het gezegd. Rebekka weet het héél zeker. Als wij moesten raden wie de sterkste van de twee zou worden, hadden we vast gezegd: „Ezau.” Bij Jakob vergeleken is Ezau een veel flinkere baby. Maar de Heere heeft Jakob liefgehad.

De Heere heeft Jakob uitverkoren., hij zal Gods Kind zijn. Dat is Gods grote macht, Hij doet wat Hem behaagt. Twee broers, de ene door de Heere uitverkoren en de andere niet. Is Jakob en zijn volk ~~aan~~ beter dan Ezau en zijn volk?

Nee, dat niet. Maar Jakob en zijn zonen mogen geloven in de Heere Jezus Christus. Nee, zij hadden Gods gunst ook niet verdiend. Daarom zeggen zij: Heere, waarom mogen wij geloven in de Heere Jezus? Wij hadden het toch zelf niet verdiend? Dan zegt de Heere: „Dat is waar. Jullie hebben het niet verdiend, maar dat heeft de Heere Jezus verdiend.“ Heere Jezus, wil ons met z'n allen alstublieft zalig maken. Vader en Moeder en de broertjes en de zusjes. De volgende keer gaan we horen wat er verder gebeurde met de twee broers. Tot ziens allemaal.

-oOo-

D.C.O.

Rubriek levende woorden:

86. Wees welkom, liefelijke eeuwigheid. Hij zelf is ook daar. Immanuël van de buik af aan, Immanuël in de ouderdom, Immanuël bij Zijn grijze dienaren, Immanuël bij de zuigelingen, Immanuël in de dood, Immanuël in het leven. Eeuwig, eeuwig zullen we in Zijn zalig licht, eeuwig, eeuwig voor Zijn aangezicht Zijn Naam noemen: "IMMANUEL." Amen. H.F.K.

87. Nooit wordt het Woord van God tot ons gebracht of God opent met moederlijke tederheid Zijn schoot voor ons. Ja, alsof dat nog niet voldoende was, buigt God Zich in de prediking laag tot ons neer om ons te koesteren even zorgvuldig als een klokken dat haar kuikens doet. Calvin.

88. God met ons. Welk een Leidsman op onze pelgrimstocht. O, wie is Hij, en wie zijn wij. En toch en nochtans. Wat vraagt gij mij naar de grond mijner hoop, o vijand mijner ziel? Het is een daadzaak, dat God met ons is. De grond ligt niet in mijn, maar in Zijn doen. H.F.K.

-oOo-

hem te zijn. Zienderogen ging hij achteruit. Nu willen de doktoren nog eens een onderzoek instellen naar de oorzaak van dit ziektebeeld. Arie...we wensen je sterkte en kracht. De Heere zegene de middelen die worden aangewend.

De hartelijke groeten aan de zieke kleine kinderen. Dat zijn er heel wat op het ogenblik.

Zr. Kraal hebben we weer in de kerk gezien. Zij wordt met wagentje en al de kerk in gedragen. Langzaam voelt ze haar krachten verminderen. Lange jaren zit ze te zitten. Geen stap kan ze meer doen. De verlamming breidt zich langzaam maar zeker uit. Met alles moet deze zr. geholpen worden. Zo kan zich niet van de ene op de andere zijde draaien. De God aller genade helpe haar, haar man en kinderen.

Zieken en bejaarden, jongen en ouden, hartelijk gegroet, mede namens m'n vrouw, kerkeraad en gemeente.

Zo ik niet had geloofd, dat in dit leven
Mijn ziel Gods gunst en hulp genieten zou,
Mijn God, waar was mijn hoop, mijn moed, gebleven?
Ik was vergaan in al m'n smart en rouw.
Wacht op den HEER, godvruchte schaar, houd moed:
Hij is getrouw, de bron van alle goed;
Zo daalt Zijn kracht op u in zwakheid neêr;
Wacht dan, ja wacht, verlaat u op den HEER.

Psalm 27 : 7.

-oOo-

D.C.O.

Jakob en Ezau

Bijbelvertelling

Toen Jakob en Ezau groot waren, werd Jakob veehouder en Ezau Jager. Dat was een groot verschil. Ezau zwierf het liefst door de bossen en velden. Jagen was z'n lust en z'n leven. Gewapend met pijl en boog sloopt hij achter het wild aan. Hoe gevaarlijker en spannender de jacht, hoe beter hij het naar z'n zin had. Jakob was meest in de buurt van de tenten. Hij zorgde voor de schapen en geiten. Tussen alle bedrijvigheid door, vond hij altijd wel even gelegenheid om bij Moeder Rebekka aan te wippen. Moeder Rebekka en Jakob konden het goed vinden met elkaar. Jakob was veel huiselijker. Als er iets was, praatten ze er samen over. Ezau kon nog geen vijf minuten op

z'n stoel zitten. Nee, het zou niets voor hem zijn, achter die makke schapen aan te lopen. Ik denk dat héél wat jongens die dit lezen liever jager dan veehouder zouden willen worden, als ze mochten kiezen. Ezau zal ook wel eens gedacht hebben: Ik begrijp het niet waar zo'n schaapjesmelker zin in heeft. Maar goed dat niet alle mensen hetzelfde willen doen. Stel je voor dat alle jongens bakker zouden worden. Dan veranderde de wereld nog in een krentenbol. Rebekka hield het meest van Jakob en Izak hield het meest van Ezau. Izak at dolgraag een boutje. Nu, daar kon Ezau wel voor zorgen. Het gebeurde niet veel dat Ezau met lege handen thuis kwam. Hij deed het ook graag voor zijn oude vader. Lachend keek hij toe als de oude man zo heerlijk zat te kluiven. Sjonge, sjonge, zei Izak dan, wat is dat lekker, Ezau. Dan lachte Ezau en zei: „Graag gedaan, hoor vader, morgen hoop ik je weer eens wat anders te brengen!” Jullie merken, dat de liefde wel een beetje door de maag gaat.

Rebekka zal vast wel aan Jakob hebben verteld van het woord dat de Heere tot haar gesproken had over de zegen van het eerstgeboorterecht. Jakob was daar heel blij mee. Het was gewoon onbegrijpelijk voor hem..hij, Jakob..de jongste..hij zou de aan Abraham gegeven belofte ontvangen. Het beloofde land zou voor hem zijn..en..dat was nog véél meer. De Heere zou hem zegenen. Ook zou uit zijn familie éénmaal de Heere Jezus geboren worden. Wanneer zou dit allemaal gebeuren? Dat wisten ze niet. Als Jakob eerst het eerstgeboorterecht maar eens had.

Op zekere dag heeft Jakob een heerlijk maaltje van linzen gekookt. Linzen zijn peulvruchten, roodachtig bruin van kleur. Tegenwoordig worden ze nóg wel gegeten in Palestina. De linzen met wat uien, rijst en olijfolie worden graag gegeten. Juist als Jakob het pannetje van het vuur haalt, komt Ezau binnen-vallen. Hij is moe en hongerig van de jacht. Het heeft niet zo meegezet en vandaag, o, wat heeft hij gelopen. Begerig kijkt Ezau naar het rode moes. Dan zegt hij op ruwe toon: „Hé, broer, laat mij dat rode spul opslurpen, ik ben moe.”

Opeens krijgt Jakob een idee, als dat eens zou lukken. Hij zegt: „Goed, broer, je mag het hebben, op één voorwaarde. Jij kan van mij de linzen krijgen, maar dan moet ik jouw eerstgeboorterecht hebben.” Ezau draalt geen ogenblik, en zegt: „Ik ga toch dood, wat heb ik dan aan een eerstgeboorterecht?”

Dan moet je wel een eed af leggen, zegt Jakob. Dat is voor Ezau geen bezwaar. De koop is nu spoedig besloten en Ezau slorpt de linzenmoes naar binnen. Zonder blikken of blozen vertrekt hij weer. Wat kan hem trouwens die zegen schelen. Zonder die zegen komt het ook wel voor elkaar. Jakob is blij, laat hem z'n zin maar hebben.

Zo verachte Ezau het recht van de eerstgeboorte. Zo veracht hij de God van zijn vaderen. Zo spot hij met de zegen van de Heere. Zo laat hij merken dat het hem niets kan schelen van de Heere Jezus.

De mensen proberen Jakob zwart te maken waar ze maar kunnen. Dan schelden ze op Jakob en zeggen dat het zo'n bedrieger was. De mensen doen alsof Ezau zo'n goede man was. Dat doet de Heere niet. De Heere probeert Jakob niet zwart te maken. De Heere weet wél dat Jakob het meestal verkeert doet. Maar de Heere weet óók dat Jakob zo graag de zegen van Hem wil ontvangen. Dat heeft de Heere zelf in Jakobs hart gewerkt. Weten jullie wat óók zo erg is? Dat de mensen die het hardste op Jakob schelden, geen schotel-tje linzenmoes voor Gods zegen over hebben. Jakob dacht: Als U voor mij zorgt, Heere, dan zal het gaan, zoniet, dan is het verloren. Ik hoop dat wij allen ook zo'n geloof van de Heere mogen krijgen. Dan gaan we zingen.

Zalig hij, die in dit leven,
Jakobs God ter hulpe heeft;
Hij, die door den nood gedreven,
Zich tot Hem om troost begeeft;
Die zijn hoop, in 't hach'lijkst lot,
Vestigt op den HEER, zijn God.

Oplossing van de puzzel in het november nummer.

1. J.
2. Job
3. Ethan
4. Gemarja
5. Abinoam
6. Zenas
7. Mea
8. S.

Van boven naar beneden lezen we de naam JOHANNES.
De naam Johannes betekend "GOD IS GENADIG"

Nieuwe Puzzel ingezonden door: Linda van Iersel,
Marconistraat 25,
Hilversum.

De eerste letters van de gevraagde woorden vormen
samen een stad in het land Kanaän.

1. ....: zoon van Rachel.
2. ....: broer van Jakob.
3. ....: toen vergaderde zich al de oudste van
Israël tot Samuel te .... (1 Sam 8.)
4. ....: zoon van Hanna.
5. ....: man van Hanna.
6. ....: afgod van de Sidoniërs.
7. ....: broer van Mozes.

Bijbelvertelling   De zegen.

Jaar na jaar gaat voorbij. Een leven lijkt zo lang maar voor we er erg in hebben zijn we oud. Als we gezond zijn en niets voelen, hebben we er geen erg in. Maar als de gebreken en de zwakheden van de ouderdom komen... ja, dan voelen we dat we niet altijd hier zullen blijven. Izak en Rebekka zijn ook oud geworden. Het verhaal waar we nu naar gaan luisteren, gebeurde toen Izak 137 jaren oud was. Jakob en Ezau zijn mannen van meer dan 75 jaren oud. In die tijd werden de mensen ouder dan nu. Izak wist niet, dat hij wel 180 jaren oud zou worden. Nee, hij voelt zich al een oud man. Het verdriet is hen ook niet gespaard gebleven. Izak en Rebekka hebben veel verdriet van hun zoon Ezau. Toen Ezau 40 jaren oud was, trouwde hij met twee heidense vrouwen uit Kanaän, het waren boze en goddeloze vrouwen. Izak en Rebekka hadden Ezau wel gewaarschuwd. Ze hadden Ezau verteld hoe zij aan elkaar gekomen waren. Abraham had voor zijn zoon Izak geen vrouw willen zoeken uit de vrouwen van Kanaän. Die vrouwen van Kanaän waren dieper gezonken in alle boosheid dan de vrouwen uit de familie van Abraham. Ezau trok zich echter niets aan van

de raadgevingen van Vader en Moeder. Hij dacht: Waar bemoeien ze zich mee, het zijn toch mijn zaken? Ezau zet z'n eigen zin toch door, tegen de wil van z'n ouders in. Dat was een groot verdriet voor Izak en Rebekka. Ze konden het helemaal niet vinden met hun schoondochters. Door die ellende waren ze óók oud geworden. Er kwamen groeven en rimpels in hun gezicht van verdriet. De blijde glans op hun gezichten werd verdonkerd door de zorgen. Ezau komt noch wel thuis. Hij zorgt trouw dat het wildbraad voor Vader op tijd is. Izak is blij, als hij de zware voetstappen van zijn zoon hoort. Ezau brengt de heerlijke geur van de velden en het wildbraad met zich mee. Dan lijkt het of alles niet zo erg is. Ezau is toch maar een echte kerel geworden. Nooit zal hij Vader overslaan met het wildbraad. Zo zijn de jaren voorbij gegaan. Izak voelt zich een oud man worden. Vooral z'n ogen bezorgen hem veel last. Die ogen zijn er niet beter op geworden. Brillen waren er toen nog niet. Izak kan bijna niets meer zien. Hoe donkerder het voor zijn oude ogen wordt, hoe meer hij denkt aan het naderende einde. Voor het zover is wil Izak nog iets in orde maken. De grote zegen van God wil hij doorgeven. Het is de zegen van God aan Abraham en Izak. De zegen van een land en een volk te krijgen. Maar bovenalles: De zegen van Gods genade. De zegen van het komende Kind. Die zegen werd gegeven aan de oudste zoon. Zo hoorde het. Jullie zullen wel denken: De Heere had toch tegen Rebekka gezegd dat het precies andersom zou gaan? De meerdere zou toch de mindere dienen? Dat hebben jullie goed onthouden. Ik geloof dat Rebekka het zeker aan haar man heeft verteld. Nu wil Izak, tegen Gods wil, Ezau de grote zegen geven. Hij laat Ezau roepen en zegt: „Mijn zoon, ik ben oud geworden en weet de dag van mijn dood niet. Neem je boog en pijlen en schiet voor mij een wildbraad. Maak het klaar zoals ik het graag hebben breng het bij me. Dan zal ik eten, en jou zegenen, eer ik sterf! Het komt in orde, Vader, ik zal een heerlijk boutje voor u brengen, zegt Ezau. Hij grijpt z'n gereed-

schap en verdwijnt in het veld. De Heere heeft alles gehoord, en Rebekka heeft óók alles gehoord. Rebekka is vreselijk geschrokken. Zou haar man dan toch Ezau zegenen? Maar kan toch niet? Dat wil de Heere toch niet? O nee, Ezau zal het heus niet vertellen dat hij alle rechten aan zijn broer Jakob heeft verkocht voor een schoteltje linzen. Hier moet iets gebeuren, denkt Rebekka. De belofte van God moet vervuld worden. Onmiddellijk bedenkt ze een plan om alles toch nog goed te maken. Ze roept Jakob en vertelt hem wat ze zojuist gehoord heeft. O, wat is Rebekka verontwaardigd. Ze zegt tegen haar zoon Jakob: Nu dan, mijn zoon, hoor wat ik u gebied: „Ga direct naar de kudde en haal voor mij twee goede geitenbokjes; en ik zal er een smakelijk wildbraadje van maken. Als het klaar is moet jij, Jakob, het zo snel mogelijk bij je Vader brengen. Hij zal dan denken dat jij Ezau bent en jou zegenen! Toe jongen opschieten. Maar Jakob blijft treuzelen en zegt: „Moeder, als Vader het nu eens ontdekt? Ik ben een glad man en Ezau heeft overal haar. Als Vader mij aanraakt zal hij voelen dat ik Jakob ben! En dan? Jakob moet er niet aan denken. Dan zal Vader zeggen: „Jij bent een bedrieger, Jakob. Ik zal jou niet zegenen, maar de vloek zal je overkomen." Rebekka hakt nu de knoop door en zegt: „Mijn zoon, die vloek neemt je Moeder voor haar rekening, doe nu maar wat je moeder gebiedt. Toen ging Jakob naar de kudde en haalde de twee geitenbokjes. Het duurt niet lang, dan liggen ze heerlijk te braden boven het vuur.

Intussen neemt Rebekka wat kleren van Ezau. Die moet Jakob aantrekken. De oude Izak mag dan slecht kunnen zien, zijn reuk is nog goed. Jakobs kleren hebben zo'n schaapherders luchtje. Izak zou het beslist ruiken. Rebekka is op alles bedacht. De kleren van Ezau ruiken naar de kruiden van het veld. Ziezo, Izak zal Ezau ruiken en Jakob zegenen. Dan neemt Rebekka de harige geitenvelletjes en windt ze om Jakobs handen en hals. Cok dát is klaar. Wat ziet die Jakob er potsierlijk uit met de kleren van z'n broer en die geitenvelletjes. Maar vooruit, er is

haast bij. Stel je voor dat Ezau nu terug zou komen. Rebekka moet er niet aan denken. Vlug jongen, hier heb je de schaal met eten, en ga nu gauw naar Vader. Ik denk dat Jakob wel heel zenuwachtig geweest zal zijn toen hij de tentdeur van Izaks tent opsloeg. Jakob durft haast niet te praten. Stel je voor dat Vader zijn stem herkent. Toch moet er over zijn lippen: „Mijn Vader, ik ben er.” De blinde man kijkt verbaast in de richting van de deur en zegt: „Wie ben je, mijn zoon?” Het hart klopt Jakob in de keel als hij zegt: „Ik ben Ezau, uw eerstgeborene, ik heb gedaan wat u van mij vroeg. Ga aan de tafel, Vader, en eet van mijn wildbraad en zegen mij. De oude man luistert verbaast en vraagt: „Maar jongen ben je nu al terug? Hoe heb je dat wildbraad zo gauw kunnen vinden?” O, zegt Jakob: „De Heere, uw God heeft mij geholpen!” Nog vertrouwt de oude man het niet. Zijn blinde ogen turen in de richting van zijn zoon. Hij denkt: Gaat mijn gehoor nu zo achteruit? Het is toch de stem van Jakob die ik hoor? Wacht.. Izak krijgt een idee. Hij zegt: Kom eens hier, mijn zoon, laat me je eens betasten. Je bent toch mijn zoon Ezau wel? Bevend treedt Jakob dichterbij. Izak omhelst zijn zoon, hij voelt de harige handen, hij ruikt de geur van het veld. Dan zegt hij: „Je hebt de stem van Jakob, maar je handen zijn toch Ezau's handen. Ben je mijn zoon Ezau zelf?” Toen zei Jakob: „Ik ben het.” Het zweet breekt hem uit. Misschien heeft Rebekka stilletjes meegeluisterd en gebeden, achter de tentzeilen. Dan schuift Izak aan en beveelt Jakob het wildbraad voor hem neer te zetten. Hij eet van het wildbraad en drinkt van de wijn. Als de oude man verzadigd is, zegt hij tegen Jakob: „Kom toch bij mij, en kus mij toch mijn zoon. Toen kuste Jakob zijn Vader, en Izak ruikt nóg eens de geur van het veld..en..hij zegende Jakob. Izak zegent zijn zoon met alle goed van de aarde en van de hemel. Plechtig besluit hij zijn bede met de woorden: Volken zullen u dienen, en de zonen van uw moeder zullen zich voor u nederbuigen; vervloekt moet hij zijn die u vervloekt, en wie u zegent, zij gezegend. De Heilige Geest is in de tent van Izak.

-oOo- De volgende keer verder.

Bijbelvertelling:

De zegen. (vervolg).

Nauwelijks heeft Jakob de tent van vader Izak verlaten of Ezau komt terug van de jacht. Hij heeft een wildbraad gevangen waar vader van zal smullen. Spoedig is alles nu klaar gemaakt. Dan stapt Ezau de tent van vader binnen. Opgewekt klinkt zijn stem: „Ziezo, vader, sta op en eet het wildbraad dat uw zoon bereid heeft, en zegen mij.” Vol verbazing roept Izak uit: „Wie zijt gij?” Mijn zoon? Ezau antwoordt: „Ik ben uw zoon, uw eerstgeborene, Ezau.” Dan begint de oude

vader te beven over al zijn leden. Met moeite brengt hij uit: „Wie is hij dan, die het wildbraad gejaagd en bij mij gebracht heeft?" Ik heb al gegeten, eer jij hier kwam, Ezau. Ook heb ik gezegend, en hij zal gezegend zijn. Als Ezau deze woorden hoort begint hij bitter te schreeuwen. Boosheid en ergenis maakt zich meester van hem. Nee, hij wil niet erkennen dat hij de zegen allang vergooid heeft. Hij wil niet buigen voor de raad van de Heere. Hij schreeuwt het uit voor vader: „Zegen mij, ook mij, mijn vader." Ezau probeert zijn vader om te praten. Trots alles wil hij de zegen hebben. Zijn trotst is gekrenkt. Buigen voor de Heere kan hij niet. Zonden bekennen wil hij niet. Hij vindt zichzelf een eerlijk man. Maar Izak antwoordt: „Uw broeder is gekomen met bedrog en heeft uw zegen weggenomen." Woedend valt Ezau uit: „Die bedrieger. Tweemaal heeft hij mij nu bedrogen. Is zijn naam niet Jakob?" Ezau wil maar even zeggen dat de naam "Jakob" bedrieger betekent. Tenminste, dat maakt hij ervan. Stel je voor: Er is een praatgrage jongen die Wout heet. Een andere jongen zegt dan: Jij heet toch Wout? Nou, dat betekent WOUwelaar. Dat is natuurlijk onzin. De enige overeenkomst tussen die woorden is de klank OU. Nee, Ezau, vertel liever dat je Gods zegen hebt veracht omdat het je niets kon schelen. Nu probeert hij vader Izak om te praten. Vader, u hebt toch voor mij ook nog wel een zegen? Maar Izak zegt: „Nee, Ezau, ik heb je broer gezegend. Hij zal een heer zijn over jou en gezegend zijn met al het goede. Als Ezau dit hoort begint hij tranen te storten. Nog eens probeert hij of vader er dan geen berouw van heeft dat hij Jakob heeft gezegend. Zijn hoogmoedig hart verzet zich tegen de heerschappij van zijn broer. Maar Izak is niet te vermurwen. Izak weet dat de Heere God erbij was, toen hij Jakob zegende. Wel profeteert hij ook over Ezau. Het is niet zo'n mooie profetie. Het volk van Ezau zal een oorlogsvolk zijn. Een volk van zwaarddraggers. Zij zullen wonen in een dor en bergachtig land. De woonplaats van de Edomieten werd het gebergte Seir. Een heel klein lichtpuntje is er in Izaks profetie.

Er zullen tijden komen dat Ezau het juk van zijn broer van zich af zal werpen...maar dat is dan ook alles. Boos verlaat Ezau de tent van zijn Vader. Hij knarsetand van woede. Als je goed luistert kun je hem harop boze woorden horen schreeuwen. Hoor maar: Nog een klein poosje, dan is vader dood, en dan, dan sla ik die bedrieger dood. We zullen wel eens zien wie de sterkste is. Ezau zint op wraak. Hij zal die Jakob wel klein krijgen, wacht maar.

Maar de Heere heeft de boze woorden wel gehoord. En Rebekka heeft het óók gehoord. Ze is vreselijk geschrokken van de wraakwoorden van Ezau. Onmiddellijk laat ze Jakob bij zich komen. Ze vertelt haar zoon wat ze gehoord heeft van Ezau. Ze heeft ook al een plan voor Jakob. Hoor, mijn zoon, zegt ze, hoor naar de raad van je Moeder en vlucht naar Haran. Daar woont mijn broer Laban. Blijf dan enige dagen bij m'n broer Laban, tot de boosheid van je broer gezakt is. En als de boosheid gezakt is zal ik een boodschap sturen naar Haran, dan kom je weer terug. Want waarom zou ik jullie beiden verliezen door de dood? Dan gaat Rebekka naar haar man en zegt: „Izak, ik heb toch zo'n verdriet van de goddeloze vrouwen van Ezau. Als Jakob nu ook nog een vrouw uit dit land zal nemen, sterf ik van verdriet.“ Izak heeft hier wel oren naar. Goed, zegt hij, laat Jakob maar bij me komen. Ik zal er met hem over praten. Opgevlucht gaat moeder Rebekka weer terug naar haar tent. Zou ze ook geweten hebben, dat ze haar zoon nooit meer terug zou zien op de aarde? Nee, dat wist ze niet. Dan zou het alles nog verdrietiger geweest zijn. Maar daarover de volgende keer.

—oOo—

D.C.O.

Puzzelrubriek

Oplossing van de puzzel in het januari nummer:

1. Benjamin. 2. Ezau. 3. Rama. 4. Samuel. 5. Elkana.
6. Baäl 7. Aaron.

De eerste letters van de gevraagde woorden vormen samen de stad BER-SEBA. Deze stad ligt in het land Kanaän.

Nieuwe puzzel. Deze werd ingezonden door br. T. v. Barneveld. De oplossing van deze puzzel vinden jullie in psalm 35 berijmd.

- 1..... : zoon van Abraham.
- 2..... : het beloofde land.
- 3..... : andere naam voor Benjamin.
- 4..... : tot hiertoe heeft de Heere geholpen.
- 5..... : stad waar Jona predikte
- 6.... : man van Bathséba.
- 7..... : droge dorre streek.
- 8..... : koning die Johannes liet onthoofden.
- 9..... : zoon van Jozef.
- 10.... : vader van David.
- 11... : vrouw van Jakob.
- 12..... : één van de aarstvaders.
- 13.... : zoon van Jakob.
- 14..... : een medicijnmeester (Lukas 4.)
- 15..... : zoon van Aäron.
- 16.... : zoon van Seth.
- 17..... : één van de zeven diakenen. (Hand. 6)

Bijbelvertelling

Eenzaam.....maar niet alleen.

Niet lang na het gesprek tussen Izak en Rebekka over de boze vrouwen van Ezau, laat Izak Jakob bij zich komen. Jakob krijgt van z'n Vader het bevel om geen Kanaänietische vrouw te nemen. Izak zegt: „Ik wil dat je naar Paddan-Aram gaat. Daar woont de familie van

Moeder Rebekka." Ook Com Laban, de broer van Rebekka, woont daar in het huis van grootvader Bethuël. Izak spreekt geen harde woorden tegen Jakob. De Heere heeft hem doen verstaan dat Jakob de gezegende is en blijft. Gods Geest is op Izak, en nu gaat hij, heel bewust, Jakob nogmaals zegenen met de zegen van Gods verbond. Dit is de tweede keer dat Izak Jakob zegent. Voor Jakob is alles nu nog veel mooier. Vader spreekt niet over wat gebeurd is. Izak is het met de Heere eens: "De meerdere zal de mindere dienen"

Als Ezau hoort, dat Izak zijn zoon Jakob naar Paddan-Aram stuurt om een vrouw te zoeken, probeert hij ook in een goed blaadje te komen. Om z'n Vader een plezier te doen neemt hij er nog een vrouw bij. Het is een dochter van Ismaël, óók één uit de familie van Abraham. Ezau denkt dat het nu wel goed zit. Hij begrijpt het verdriet van Vader en Moeder niet.

Jakob heeft inmiddels afscheid genomen van Vader en Moeder. Hij vertrekt uit Ber-Seba voor de lange reis naar Paddan-Aram. Veel bagage kan hij niet meenemen, 't moet allemaal megedragen worden.

Op zekere dag als Jakob zo'n 90 km., van huis is, zien we hem zoeken in het wijde land. Jakob zoekt een plaatsje om de nacht door te brengen. De avond en nacht komen snel in het oosten. Spoedig zal het donker worden om Jakob. Als Jakob een geschikt plaatsje heeft gevonden, zoekt hij wat stenen bij elkaar. Hij maakt er een kussen van om z'n moede hoofd op neer te leggen. Misschien heeft hij ook een vuur aangelegd, om de wilde dieren op een afstand te houden. Dan legt Jakob zich neer om te gaan slapen. Heel hoog boven hem flonkeren de sterren aan de avondhemel. En nóg hoger woont de God van Abraham en Izak, Die grote en heerlijke God. Wat is dat alles ver weg. De hemel is zo hoog en de aarde is zo donker. Moe van de lange reis valt Jakob in slaap. Maar de Heere slaapt nooit. Hij waakt en zorgt voor Zijn kinderen. Ook voor het nietige figuurtje dat daar ligt te slapen op de stenen.

In de slaap krijgt Jakob een droom. Dat gebeurt wel meer. Jullie zullen ook wel eens dromen. Soms hebben we een mooie droom...soms ook een heel nare. Dan zeggen de grote mensen: Dromen zijn bedrog. Zo is het hier bij Jakob niet. Vroeger, toen er nog geen Bijbels waren, maakte de Heere Zijn wil vaak bekend door een droom aan de mensen te geven. Denk maar aan de schenker en de bakker. Nu, zo geeft de Heere ook aan Jakob een droom. In die droom ziet Jakob een héél lange ladder..zó lang, dat de bovenste trede in de hemel reikt en de onderste trede vlakbij Jakob op de aarde staat. Jakob ziet nog meer. Hij ziet engelen van God die op en neer klimmen langs die lange ladder. Boven aan de ladder...o, wat een heerlijkheid en majesteit....daar staat de HEERE zelf. Vol ontzag en eerbied blikte Jakob omhoog. En dan..o, dan gaat de HEERE spreken. De HEERE, Die tot zijn vader en grootvader gesproken had, spreekt nu tot hem. Wat zegt de HEERE tegen Jakob?

Hij zegt: „Ik ben de HEERE, de God van uw vaders. Ik zal het land waarop gij ligt te slapen aan u en uw kinderen geven, en gij zult tot een groot volk worden. Alle volken zullen in uw zaad gezegend worden." Er is geen einde aan de goede woorden van de HEERE.

Hoor, de HEERE belooft nog meer: „Ik ben met u en Ik zal u bewaren, overal waar gij heengaat. En Ik zal u terugbrengen in het land. Nooit zal Ik u verlaten."

De sterren en de hemel waren zo ver weg..en nu is de HEERE zo dicht bij. Wel stond de HEERE nog boven aan de ladder...maar de engelen kwamen heel dichtbij. De ladder was er toch maar. Eenmaal zou de Heere langs die ladder op de aarde komen. Als het Kind zal komen, het beloofde Kind, de Heere Jezus Christus. Dan zal de Heere nóg dichterbij komen.

Hij zal weer zeggen: „Ik ben met u, al de dagen, zolang de wereld staat." Héél lang zou het nog duren, maar komen zal Hij. Dan zullen de herders uit Efratha's velden knielen bij de onderste trede van de lange ladder, bij de Heere Jezus, Die uit de hoge hemel in de stal gekomen is. In dat Kindeke

Jezus is God zelf langs de lange ladder naar beneden gekomen.

Als Jakob wakker is geworden, heeft hij nog van diep ontzag. Hij roept: „Dit is een huis Gods. Ik heb de poort van de hemel gezien.” Jakob neemt de steen waar hij op geslapen heeft en zet hem recht overeind. Deze steen moet een gedenkteken zijn. Hoe graag zou Jakob de Heere hier een offer brengen. Maar hij heeft niets dan een kruikje met olie. Deze olie giet hij uit over de opgerichte steen. De plaats, waar hij die nacht sliep, noemt hij Beth-El....Huis Gods.

Ook belooft Jakob een gelofte aan de Heere. Wanneer de Heere hem in vrede zal hebben teruggebracht, zal Jakob op deze plaats de Heere offeren, en Hem het tiende deel van al zijn gekregen goed geven. Bij de opgerichte steen zal Jakob dan kerk houden.

Daar gaat Jakob weer, de lange reis naar het Oosten. Hij heeft nieuwe moed en kracht ontvangen van de God van zijn vaderen. Ons leven is óók een reis. Voor de één duurt de reis lang, voor de andere kort. Kinderen sterven ook, dan zijn ze aan het einde van de levensreis.

Hoe zalig is het kind, dat in dit leven. Jakobs God ter hulpe heeft.

-oOo-

D.C.O.

Puzzelrubriek

Oplossing van de puzzel in het maart-nummer.

1. Izak. 2. Kanaän. 3. Ben-Oni. 4. Eben Haezer.
5. Nineve. 6. Uria. 7. Woestijn. 8. Herodes.
9. Efraim. 10. Isai. 11. Lea. 12. Abraham.
13. Levi. 14. Lukas. 15. Eleazar. 16. Encos.
17. Nicanor.

De beginletters van deze woorden vormen samen de tekst uit psalm 35 berijmd.

"IK BEN UW HEIL ALLEEN."

Nieuwe Puzzel

- 1: ... Man die sprak: „Ik weet, mijn Verlosser leeft.
- 2: .... Broeder van Kaïn.
- 3: ..... Koning van Perzië uit de tijd van Daniel.
- 4: ..... Richter uit het oude testament.
- 5: ..... Naam van de spelonk waar Sara werd begraven.
- 6: ..... Koning die Johannes de Doper onthoofde.
- 7: ..... Moorman die Jeremia uit de kuil haalde.
- 8: .... Zoon van Seth, de zoon van Adam.
- 9: .... Schoondochter van Naomi.
- 10: ..... Profeet die profeteerde tegen de dorre doodsbeenderen.
- 11: ..... Schoonvader van Mozes.
- 12: ..... Vrouw van Zacharias de Priester.
- 13: ..... Zoon van Jakob.
- 14: .. Plaats waar Abraham vandaan kwam.
- 15: .... Eerste Koning van Israël.

De eerste letters van elk woord vormen samen een gedeelte van een tekst uit de Openbaringen van Johannes.

Bijbelvertelling

Jakob bij oom Laban.

Na een lange reis komt Jakob in de omgeving van de stad Haran. Ergens in het vrije veld ontdekt hij

een waterput. Bij de waterput zagen de mensen elkaar nog eens. Ook nu is er bedrijvigheid om de put. Er liggen en lopen schaapskudden. De herders houden de wacht. Jakob vindt het wel een beetje vroeg in de middag om de schapen nu al te laten drinken. De zon staat nog zo hoog aan de hemel. Maar de herders wachten op elkaar. Straks zullen ze gezamenlijk de zware steen van de put wegrollen. Die steen is veel te zwaar om door één of twee mannen weggerold te worden. Jakob stapt op de herders toe en vraagt vriendelijk: „Broeders, waar komen jullie vandaan?” De herders vertellen dat zij uit Haran komen. Dan vraagt Jakob: „Kennen jullie in Haran ene Laban, de zoon van Nahor?” De herders knikken bevestigend. Ja, die kennen ze wel.

„Hoe maakt Laban het?” vraagt Jakob. Heel goed, zeggen de herders. Straks komt Labans dochter, Rachel, om de schapen te drinken. Dat is een grote verrassing voor Jakob. De Heere maakt zijn weg voorspoedig. Nog even....dan ziet hij zijn nicht. Jakob wil nu ook wel eens van de herders weten waarom ze zo vroeg bij de put zijn. Hij zegt: „Broeders, geef de schapen wat te drinken en zoek een malse weide op.” Maar de herders zeggen: „Nee man, wij moeten wachten tot alle herders bij elkaar zijn.” Dan pas kunnen we de zware steen van de waterput wentelen.

Terwijl ze nog met elkaar aan het spreken zijn, nadert Rachel met de schapen van haar vader. Rachel is een herderin. Nieuwsgierig kijkt Jakob naar z'n nicht. Wacht, voor hij haar iets vertelt, zal hij die nicht eens wat laten zien. Hij stapt naar de waterput en grijpt met z'n stevige handen die loodzware steen vast... één, twee.. drie.. daar gaat de zware steen. Het zweet loopt Jakob in straaltjes over de rug, maar de steen is opzij. Verbaast kijken de herders toe, maar Jakob is al bezig met water te putten voor de schapen van z'n oom. Rachel weet óók niet wat ze hier van moet denken. Wat betekent dit allemaal?

Als de schapen genoeg gedronken hebben stapt de vreemde man op haar toe, slaat z'n arm om haar heen

en kust haar. En dan..o, dan begint die sterke man héél hart te huilen. Rachel begrijpt het nu helemaal niet meer. Jakob vertelt met een paar woorden wie hij is en waar hij vandaan komt. Ja, dan begrijpt Rachel het wel. Zu vlug ze kan, rent ze naar haar vader om het grote nieuws te vertellen. Als Laban het verhaal van z'n dochter hoort is hij ook heel verrast. Eindelijk zal hij eens wat van zijn zuster en haar man horen. O, wat is dat lang geleden dat zijn zus Rebecca, met de oude knecht van Abraham meetrok naar dat verre land. Laban gaat direct naar Jakob toe. Hij omhelst Jakob en roep hem toe: „Het huis staat voor je open, zoon van mijn zuster.

s' Avonds zitten ze allen gezellig bij elkaar in de grote kamer van de boerderij. Jakob heeft heel wat te vertellen over Moeder Rebecca en vader Izak. Hij vertelt alles. Ook de reden waarom hij nu bij z'n oom gekomen is. Zo nu en dan dwalen Jakobs blikken in de richting van z'n nicht Rachel. Wat heeft hij toch een lieve en mooie nicht. Het wordt laat, die eerste avond. Er is ook zóveel te vertellen.

De volgende morgen is Jakob vroeg op. Hij wil voorlopig voor de schaapskudden van oom Laban zorgen. Spoedig merkt Laban, dat zijn neef Jakob een goede en harde werker is. Laban kan hem gerust de schapen toevertrouwen. Zo gaat een maand voorbij. Een maand van hard werken. Dan roept Laban Jakob bij zich. Hij wil Jakob een voorstel doen. Jakob, zegt hij, het is toch te gek dat jij voor niets bij mij zou werken. Ook al ben ik dan je oom, daarom mag je toch wel wat verdienen? Laban is wel een hebberd, maar hij voelt dat het zo toch niet langer kan. Jakob hoeft zich niet lang te bedenken. In de maand die voorbij is heeft hij één ding ontdekt. Hij heeft ontdekt dat hij Rachel het liefste meisje van de hele wereld vindt. Hij zou dolgraag met haar trouwen. Daarom zegt Jakob: „Oom, ik zal zeven jaar bij u werken voor uw kleinste dochter, voor Rachel. Laban heeft nog een dochter, ouder dan Rachel. Die dochter heet Lea. Maar Jakob houdt van Rachel, niet van Lea. Oom Laban vindt het een prachtig voorstel.

Geweldig, waar haalt hij voor zo'n prijsje zo'n goede knecht vandaan. Hij geeft z'n neef de hand en zegt: "In orde jakob...ik kan ze aan niemand beter geven dan aan jou.

Jakob werkt nóg harder bij oom Laban. Hij houdt zo geweldig veel van die kleine Rachel. Bij alles wat hij doet denkt hij: Allemaal voor jou, lieve Rachel. De jaren vliegen voorbij, zeven jaren. Maar Jakob heeft het er graag voor over. Nog een klein poosje, en dan...dan komt er een groot feest op de boerderij. Zou Rachel ook met verlangen naar de trouwdag hebben uitgezien? Vast wel. Zij houdt ook van Jakob. Het was liefde op het eerste gezicht. Zo zal de Heere de wens van Izak en Rebekka en Jakob vervullen. Geen vrouw uit de dochters van Kanaän. De Heere is goed voor Jakob, ook in dat verre vreemde land.

Tot de volgende keer, kinderen.

-oOo-

D.C.O.

Puzzelrubriek

Oplossing van de puzzel in het mei nummer.

1. Job
2. Abel
3. Kores
4. Othniël
5. Machpéla
6. Heródes
7. Ebed-Mélech
8. Enos
9. Ruth
10. Ezechiël
11. Jethro
12. Elizabet
13. Zebulon
14. Ur
15. Saul.

De eerste letters van elk woord vormen samen een gedeelte van een tekst uit de Openbaringen van Johannes.,

"JA KOM Heere JEZUS"

Nieuwe puzzel

1. Om hunne .... van de dood te redden. (Ps. 33)
2. Want de jeugd en de jonkheid is ..... (Pred. 11)
3. Zij hebben ogen, maar zien .... (Ps. 135)
4. Zingt de Heere een ..... lied. (Ps. 96)
5. Want ik eet .. als brood. (Ps. 102)
6. Gij hebt ..... onder Zijn voeten gezet. (Ps. 8)
7. Zelfs vindt de ... een huis. (Ps. 84)
8. Israël ... verblijd zijn. (Ps. 14)

9. Maar uit die .... redt hem de Heere. (Ps. 34)
10. In het houden van die is grote .... (Ps. 19)
11. De Heere .. geloofd. (Ps. 124)
12. IJdelheid der ..... zegt de Pred. (Pred. 1)
13. Sort de volken ..... in toorn. (Ps. 56)
14. Doe aan mij een ..... ten goede. (Ps. 86)
15. Gij hebt mij de .... doorboord. (Ps. 40)
16. Die hun .... scherpen als een zwaard. (Ps. 64)
17. ...., of gij naar Mij hoordet. (Ps. 81)
18. Nochtans ziet Hij de ..... aan. (Ps. 138)
19. Zingt ons ... van de liederen Sions. (Ps. 137)
20. Looft Hem, zon .. maan. (Ps. 148)
21. Voor . is al mijn begeerte. (Ps. 38)
22. En zijn ..... in Sion. (Ps. 76)
23. Heden heb .. U gegeneerd. (Ps. 2)
24. Die Hem van ..... harte zoeken. (Ps. 119)
25. Want God is mijn .... vertrek. (Ps. 59)
26. Ziende Uw sterkheid en Uw ... (Ps. 63)
27. Opdat de Koning der eere .... (Ps. 24)
28. Ja heft óp gij eeuwige ..... (Ps. 24)

De beginletters van de gevraagde woorden vormen samen een tekst uit het Boek der Psalmen.

Puzzelrubriek

Oplossing van de puzzel in het juni nummer.

1. ziel. 2. ijdelheid. 3. niet. 4. nieuw. 5. as. 6. alles.
7. mus. 8. zal. 9. alle. 10. loon. 11. zij. 12. ijdelheden.
13. neder. 14. teken. 15. oren. 16. tong. 17. Israël. 18. nederige.
19. één. 20. en. 21. U. 22. woning. 23. Ik. 24. ganser
25. hoog. 26. eer. 27. inga. 28. deuren.

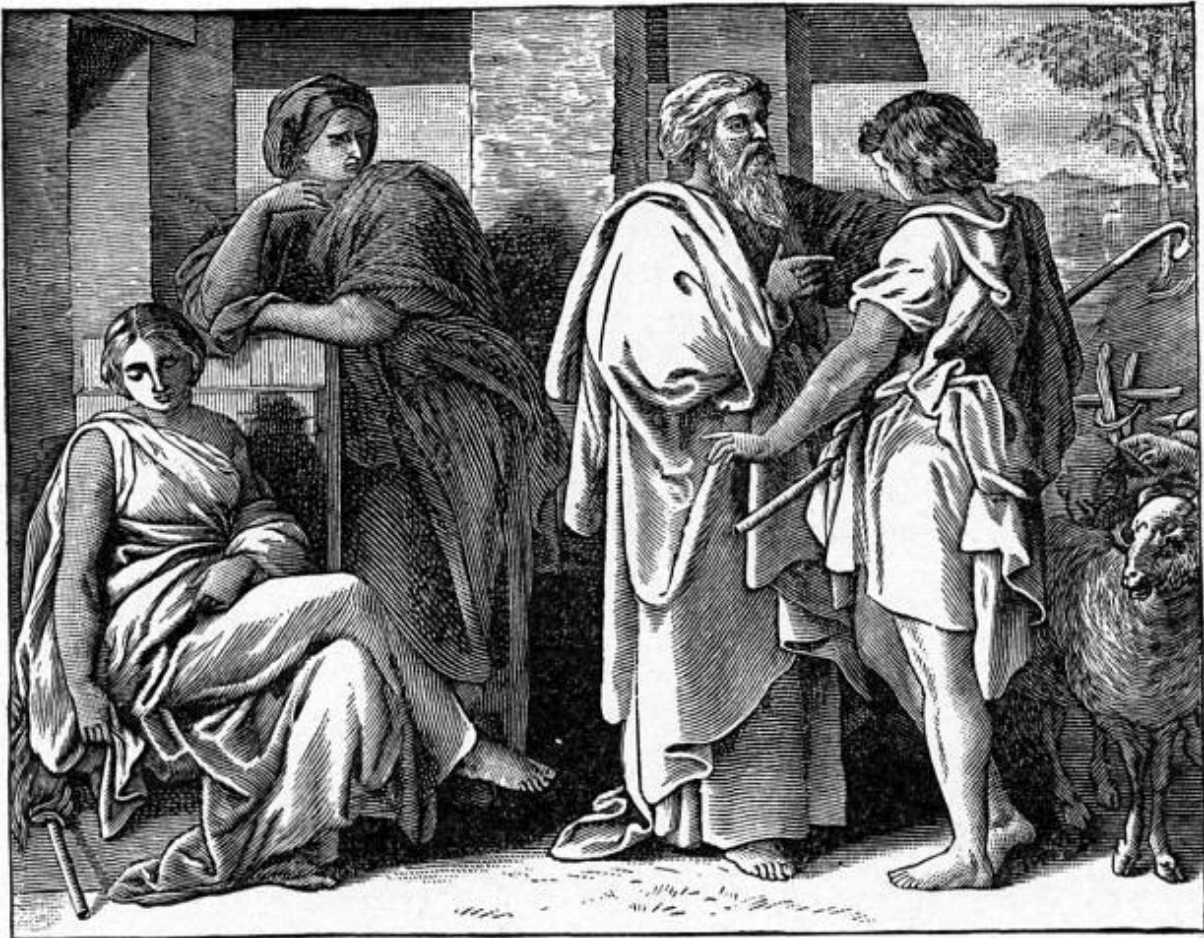
De eerste letters vormen samen de tekst uit Psalm 72:17a, Zijn Naam zal zijn tot in eeuwigheid.

Nieuwe Puzzel.

1. .... : Zoon van Joah (1 Kron 6.)
2. .... : Zoon van Ismaël. (Gen. 25.)
3. .... : Een kamerling van Koning Ahasveros.
4. .... : Vader van Rezon. (1 Kon. 11.)
5. .... : Een Karmelietische man. (1 sam. 27)
6. .... : Koning in de tijd van Daniël. (Dan. 11)
7. .... : Dichter van Psalm 89.
8. .... : Andere naam voor Jerubbaël. (Richt. 6)
9. .... : Vrouw van Boaz.
10. .... : Vader van Jerocham. (1 Sam. 1)
11. .... : Stad waar Bela regeerde. (Gen. 36)

12. .... : Koning der Moabieten. (Richteren 3)
 13. .... : Vader van Amarja. (Zefanja 1.)
 14. .... : Man die Job beschuldigde van Goddeloosheid. (Job 15.)
 15. .... : Profetes uit Richteren.
 16. .... : Zoon van Salomo. (2 Kron. 9)
 17. .... : Kind van Harim. (Ezra 10)
 18. .... : Moabitische vrouw.

De beginletters vormen samen een gedeelte van een tekst uit het Heilig Evangelie naar de beschrijving van Johannes.

BIJBELVERTELLING.

Het bedrog.

Zeven jaren zijn omgevlogen. Jacob weet het op de dag af. Dan gaat hij naar oom Laban en vraagt: Geef mij uw dochter Rachel tot vrouw, de zeven jaren zijn om. Oom Laban knikt... ja, zo was de afspraak. Zeven jaren heeft Jacob gewerkt voor z'n dochter Rachel; nu wordt het tijd voor de bruiloft. Diep in z'n hart vindt Laban het jammer, dat de zeven jaren om zijn. Hij is er niet armer op geworden met Jacob als knecht. Stel je voor dat Jakob nu zou willen vertrekken... waar haalt hij zo'n goede knecht vandaan? Laban is een gierige vrek. Hij wil zoveel mogelijk aan Jacob verdienen. Laban is ook slim... Hij heeft een plan uitgedacht om Jacob nog langer bij zich te houden. Maar daar praat hij niet over. Dat is zijn geheim... wacht maar...

Alles wordt nu klaar gemaakt voor het grote feest... Het wordt een feest van zeven dagen. Spoedig wordt een knecht uitgestuurd om alle vrienden en kennissen van Laban uit te nodigen voor het feest. Er zal een grote maaltijd worden gehouden. Grote vaten met wijn worden klaargezet. De gasten zullen geen gebrek hebben. O, als Jakob eens wist van de valse plannen van van z'n oom Laban?? Maar Jacob weet het niet. Jacob is blij dat hij nu heel gauw z'n lieve Rachel in de armen mag nemen. Nog even... dan is ze zijn vrouw.

Wat kunnen de Oosterse mensen goed feestvieren. Op de boerderij van Laban is het een vrolijkheid van jewelste. Muziek en zang klinken hoog op. Maar waar is Rachel? O, die viert feest met haar vriendinnen. Jacob mag Rachel niet zien. Dat was zo in het Oosten. Eigenlijk had Jacob Rachel nooit mogen zien zonder sluier. Gelukkig had hij vaak de kans gehad om Rachel te zien. Op het platte land keek men niet zo erg nauw. Maar op dit feest krijgt Jacob niets te zien van Rachel. Trouwens, Rachel heeft weinig tijd ook. Ze moet zich versieren voor haar aanstaande man. De mooie trouwjurk en de armbanden en ringen... alles moet in orde gemaakt

worden. Ook de mooie sluier voor haar gezicht mag niet vergeten worden.

Héél laat is het geworden op die eerste avond van het feest. Allen hebben zich tegoed gedaan aan het eten en de wijn. De feestvieders worden een beetje dommelig. Het wordt nu tijd voor Jacob om naar zijn kamer te gaan. Hij is ook moe en slaperig van de wijn. Spoedig zullen zij de bruid nu bij hem brengen. Wacht, daar komen zij al. Voetstappen klinken op de gang en de deur gaat open. Daar staat de bruid helemaal verborgen onder de sluier. Laban is er ook bij. Hij prevelt wat goede wensen en zegent het bruidspaar. Dan zijn ze getrouwd. In het schemerdonker gaan ze naar bed. Hé, hé, dat was een vermoeiende dag. Toch is Jakob heel blij. Eindelijk is zijn wens vervuld. Spoedig vallen ze in slaap. Ook Laban gaat naar bed. Hij lacht zachtjes in zichzelf... O, wat heeft hij die Jacob een poets gebakken. Morgen zal hij wel weer verder zien.

Zonnestralen vallen in de kamer van het pasgetrouwde paar. Jacob knippert met z'n ogen en wordt wakker. Hij draait z'n hoofd naar z'n kleine Rachel... en dan... o, hij verschiet van kleur... ongelofelijk... dat kan toch niet? Dat is Rachel niet, die daar naast hem ligt. Het is Lea... de zuster van Rachel... Jakob heeft van kwaadheid. Hoe krijgt die gemene oom Laban het in z'n hoofd om hem zo te bedriegen... en Lea.. hoe heeft zij zoiets kunnen doen? Jacob kijkt woedend naar de niet begeerde vrouw naast hem. Lea voelt de boosheid van Jacob wel. Verdrietig en teneergeslagen slaat ze de ogen neer... haar pijnlijke en zieke ogen. Jacob bedwingt zich. Ach, Lea kan het eigenlijk ook niet helpen. Voor haar is het ook zo leuk niet. Bevend van verontwaardiging kleedt Jakob zich aan. Eerst zal hij oom Laban ter verantwoording roepen. Met grote stappen loopt hij naar Labans kamer, gooit de deur open en roept: Wat hebt u me nu gedaan? Zeven jaren heb ik voor Rachel gewerkt,

dat wist u best. Waarom hebt u mij Lea gegeven? Laban heeft zich al voorbereid op deze ontmoeting. Kalm en rustig, alsof er niets aan de hand is zegt hij: Je weet toch wel dat het hier de gewoonte is, dat eerst de oudste dochter gaat trouwen? Maak je maar niet boos hoor...als de feestweek voorbij is, mag je Rachel ook hebben. Je werkt gewoon zeven jaren bij mij en dan is het dik in orde....

Na een week krijgt Jakob ook Rachel tot vrouw, maar het feest, dat zo mooi had kunnen zijn, is grondig bedorven. Het was niet Rachels feest, ook niet Lea's feest. Het was een feest met een nare bijmaak. Zo heeft Jakob opeens twee vrouwen. Hij kan en wil Lea niet verstoppen... maar Rachel is de geliefde. Zo is de ellende en het verdriet begonnen in het huisgezin van Jakob. Daarover hopen we een volgende keer iets te vertellen. Laban is de lachende derde. Voorlopig hoeft hij geen andere knecht te zoeken.

Als Jakob naar Lea kijkt, gaan z'n gedachten terug naar de tent van zijn vader Izak. Nog hoort hij de oude man vragen: Zijt gij mijn zoon Ezau zelf? En Jakob had gezegd: Ja, ik ben het... Gelukkig houdt de Heere Jakob vast..en ook Lea.. en ook Rachel... (wordt vervolgd)

-0-0-0-0-

PUZZELRUBRIEK.

De oplossing van de puzzel in het september nummer is als volgt:

1.Heer.2.al.3.laat.4.leer.5.eer.6.looft.7.uit
8.Jeruzalem.9.aanschouwt.10.hoop.

De beginletters van deze woorden vormen samen een lofprijzing aan God: HALLELUJAH.

Nieuwe puzzel.

1 .... profeet, die niet deed, wat God gebod.
2 .... broeder van Jakob.

- 3 ..... vader van Johannes.
 4 ..... man van Bathseba.
 5 ..... zoon van Adam.
 6 ..... met welk woord begint het Boek
 der Psalmen.
 7 ..... wie was de opvolger van Aäron?
 8 ..... een Richter.
 9 ..... profeet uit de tijd van David.
 10 ..... vrouw, die Simson bedroog.
 11 ..... vrouw van koning Ahasveros.

De beginletters van deze puzzel vormen samen de kleinste tekst uit de hele bijbel.

BIJBELVERTELLING De vrouwen van Jakob.

Hoe maken Lea en Rachel het? O, het gaat niet zo best. De Heere heeft aan Adam één vrouw gegeven. Duidelijk zien we in de geschiedenis van Jakob welke moeilijkheden er kunnen ontstaan, als een man meerdere vrouwen heeft. Jakob houdt met z'n hele hart van Rachel. Nee, hij heeft Lea niet verstiten... maar toch krijgt Rachel zijn liefde. Arme Lea... wat is het moeilijk voor haar. Iedere dag merkt zij dat haar zuster Rachel de geliefde van Jakob is. O ja, Jakob slaapt ook wel eens bij haar. Maar het is toch héél anders dan bij Rachel. Jakob en Rachel kunnen zo fijn met elkaar praten. Lea merkt óók wel hoe lief ze elkaar aan kunnen kijken. Met Lea praat Jakob niet zoveel. Nu ja, ze is nu eenmaal zijn vrouw... per ongeluk. Rachel is zijn echte vrouw. De Heere in de hemel ziet óók wel dat Lea achteruit gezet wordt. Daarom denkt de Heere aan Lea en geeft haar

kinderen. Spoedig wordt de eerste zoon geboren. Verrukt klemt Lea de kleine jongen tegen zich aan. Ze noemt hem: Ruben. De betekenis van deze naam is: De Heere heeft mijn verdrukking aangezien. Lea denkt dat Jakob haar nu wel zal liefhebben. Arme Lea... Wil je zo de liefde van Jakob verdienen? Dan wordt er weer een zoon geboren. Lea is in de wolken van blijdschap. Ze noemt deze zoon: Simeon. Dat wil zeggen: De Heere heeft gehoord dat ik zo gehaat ben. Wat vecht Lea om de liefde van haar man. Moeder is ze nu wel... maar... ze wil zo graag de geliefde vrouw van Jakob zijn. Na een poosje wordt Lea's derde zoon geboren. Lea geeft hem de naam Levi. Vol van verlangen naar de liefde van Jakob roept ze: Nu zal mijn man wel in liefde bij mij komen. Ik heb hem al drie zonen gegeven.

Lea toch... wat ben je toch aan het vechten voor jezelf. Lea, denk je nooit aan de belofte, die de Heere aan Abraham en Izak gegeven heeft? Heb je nooit gehoord van de zegen voor alle volken? Lea, je kijkt triomfantelijk naar Rachel en denkt: Ik heb toch maar drie zonen en Rachel heeft niets. Die mooie Rachel is nog steeds geen moeder. Zo probeert Lea haar grote verdriet te verbergen achter haar kinderen. Maar haar hart hunkert naar een hartelijke omhelzing van haar man... een lieve blik van zijn ogen. Nu verwacht Lea haar vierde kindje. Steeds mist ze nog de liefde van haar man. Maar dan, als er weer een jongen geboren wordt, dan is alles anders dan voorheen. Nu denkt Lea niet meer aan de liefde van haar man. Nu denkt ze ook niet aan haar mooie zuster Rachel waar Jakob zoveel van houdt. Ze denkt alleen aan de grote Liefde van de Heere. De Heere, Die zo goed voor haar is. Ze vergeet ook zichzelf. Ja, de Heere is goed voor Lea.

Zo ligt Lea stil in haar tent. Haar zieke ogen staren naar boven. Ze wacht nu niet vol verlangen naar de komst van haar man. Haar hart is vol van de Liefde van God. Ze noemt dit

jongetje: Juda. Dat wil zeggen: Loven. Loven is de Heere vriendelijk bedanken voor Zijn grote Liefde. Zo is het ook bij Lea. God heeft haar blij gemaakt. Daarom zegt ze: Ditmaal zal ik de Heere loven. Zo mooi is het niet gebleven in het leven van Lea. Straks gaat de strijd weer verder.

En Rachel? Is Rachel blij met Lea's viertal? O nee, helemáál niet. Rachel is vreselijk jaloezers op haar zuster. Waarom heeft Lea nu al vier kinderen en zij nog niet één? De mensen uit de buurt zeggen ook al: Het is niet goed met die mooie Rachel. Vast een slechte vrouw... anders zouden de goden haar wel kinderen geven. Op zekere dag kan Rachel haar boosheid niet langer verbergen voor haar man. Dreigend staat ze voor Jakob en bijt hem toe: Geef mij kinderen...of...ik kan niet langer leven. Toen werd Jakob voor het eerst héél erg boos op zijn vrouw. Toornig roept hij haar toe: Ben ik dan in de plaats van God, Die u geen kinderen heeft gegeven? Maar Rachel is nog niet uitgepraat. Ik heb nog een slavin, trouw daar dan mee. Misschien dat die wel kinderen krijgt. En als er dan kinderen komen zijn ze voor mij... Wat is onze jaloeziesheid toch gevaarlijk. We kunnen niet rusten en wachten op de Heere. Jakob schenkt gehoor aan zijn vrouw. Hij neemt de slavin Bilha tot zijn vrouw. Uit deze slavin worden twee zonen geboren: Dan en Naftali. In ijdele trots zegt Rachel: God heeft mij recht gedaan en mij verhoord. Ik heb met mijn zuster geworsteld, ook ik heb de overhand. Wanneer Lea merkt dat ze zelf geen kinderen meer krijgt, geeft ze óók haar slavin aan Jakob tot vrouw. Ze wil zich niet laten kennen door haar zuster. Zo krijgt Jakob z'n vierde vrouw, Zilpa. Ook uit deze vrouw worden twee zonen geboren. Toen de eerste geboren werd, zei Lea: Er komt hoop. Het jongetje kreeg de naam: Gad. Als kort daarop de tweede zoon van Zilpa wordt geboren, roept Lea: Ik heb geluk. Het kind krijgt de naam: Aser.

Lea hoopt vurig dat ze zelf ook nog kinderen zal krijgen. Dat is "echter" dan de kinderen van je slavin. De Heere geeft haar haar begeerte. Nog twee zonen en een dochter. De namen van deze zonen zijn: Issaschar en Zebulon. De dochter krijgt de naam van Dina.

Zo werd onder Jakobs vrouwen een strijd gevoerd op leven en dood. Menigmaal zal Jakob het hoofd hebben geschud om al die ruzies. Nijd en afgunst branden als een vuur. Voor Rachel wordt het er niet beter op nu Lea weer drie kinderen gekregen heeft. Maar de Heere denkt ook aan Rachel. Er komt een ogenblik dat ze Jakob in het oor kan fluisteren: Ik verwacht een kind, Jakob. O, die Rachel is zo trots. Als het kind geboren is roept ze: God heeft mijn smaadheid weggenomen. Het kind krijgt de naam: Jozef. Dat wil zeggen: De Heere geve mij er nog een bij. Rachel is zo maar niet tevreden. Wat zou de Heere in de hemel wel denken van deze jaloezerse mensen? Dat kunnen we lezen in het boek van de profeet Ezechiël. Daar zegt de Heere: Gij nu, o Mijn schapen, schapen Mijner weide, gij zijt mensen, maar ik ben Uw God, spreekt de Heere HEERE.

Kinderen, proberen jullie de namen van Jakobs kinderen eens onder elkaar te schrijven in de juiste volgorde. Op de poorten van het nieuwe Jeruzalem staan de namen van de twaalf zonen van Jakob. Dat zal ook de rede zijn dat daar eeuwig wordt gezongen: HIJ HEEFT GEDACHT AAN ZIJN GENADE.

0-0-0-0-0-

PUZZELRUBRIEK

Oplossing van de puzzel in het vorige nummer is als volgt: 1. Jona. 2. Ezau. 3. Zacharias. 4. Uria. 5. Seth. 6. Welgelukzalig. 7. Eleazar. 8. Ehud. 9. Nathan. 10. Delila. 11. Esther. De beginletters vormen de tekst: Jezus weende.

Deze keer kunnen wij wegens plaatsgebrek geen nieuwe puzzel plaatsen. Volgende keer zullen we een extra grote puzzel voor jullie maken.